

Věčná

STRÁŽ

Týdeník Svazu Čechů z Volyně

Ročník III. - Číslo 39-40

V Žatci 15. října 1948

Cena 4 Kčs

J. Foitík:

K olympiádě lidového umění a tvorby volyňských Čechů v Žatci

Svaz Čechů z Volyně v Žatci přišel na skvělou myšlenku — uspořádat olympiádu lidového umění volyňských Čechů, což přeloženo do srozumitelné češtiny znamená: soutěž zpěvu, hudby a tance.

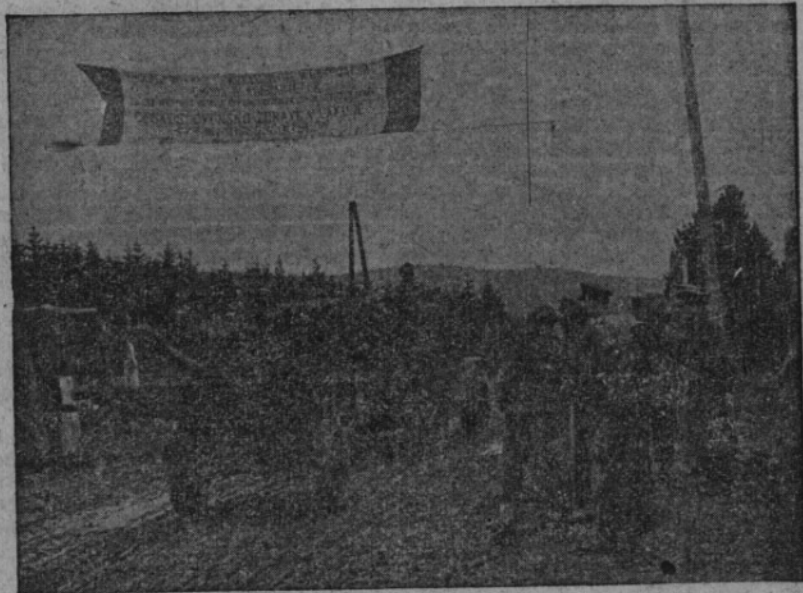
Jak je vidět z dosavadních přihlášek, setkala se tato akce s náležitým pochopením, a doufejme, že se setká také s úspěchem.

Nechtěl bych chválit předčasně, ale je velmi dobré, že naši volyňští bratři při všech svých nemalých starostech nezapomínají na umění a duševní práci a osvětlení.

Lidové umění mělo na Volyni již svoji dobrou tradici. Vzpomeňme jen, jak se u nás pěstovala lidová píseň nejen česká, ale i slovenská a že se přitom naši lidé naučili od svých slovanských bratří množství těch krásných lidových písní ruských, ukrajinských a polských. A snad to byla také zásluha zpěvného národa ukrajinského, mezi nímž jsme žili, že se u nás na Volyni také hodně zpívalo. Mnohé naše obce měly své dobré a stále pěvecké sbory. Totéž možno říci i o tanci — všude se tančila naše krásná Beseda a děkujíc slovenskému sousedství, naučili jsme se od Poláků Krakoviaka, Mazura a od Ukrajinců Kozáčka a jiné lidové tance slovanské. Bohužel, na druhé straně byla česká Volyně skoro úplně ušetrěna od záplavy „moderních“ šlágrů, které tak zanešvařují český venkov ve vlasti. Rovněž i všechny ty moderní „šlapáky“ nenašly na Volyni živnou půdu a zanikly tak rychle, jak rychle se objevily.

Od doby, kdy na Volyni začala pracovat Česká matice školská a později spolky mládeže — Sdružení katolické mládeže a Sdružení československé mládeže — lidové umělecká tvorba dostala intenzivnější ráz. Byly to hlavně různé sjezdy mládeže, při nichž mládež předváděla ukázky svého umění, ať už to byl zpěv, recitace, nebo hudba a lidový tanec.

Po příchodu Sovětů na Volyni byly okresními osvětovými úřady pořádány okresní a oblastní olympiády lidového umění. Mezi velkým počtem ukrajinských kroužků a sborů volyň-

Slavobrána na čs. hranicích v Dukelském průsmyku — 6. X. 1944

DUKLA - brána naší svobody

Arm. gen. LUDVÍK SVOBODA

Před 4 roky, dne 4. října 1944, stanuly jednotky 1. čs. armádního sboru ze SSSR po těžkých a urputných bojích na československé půdě na Dukle. Ovládnutí Dukelského průsmyku otevřelo sovětské armádě a 1. čs. armádnímu sboru cestu na východní Slovensko, na Moravu a do Prahy.

Hned po vypuknutí slovenského národního povstání dne 29. srpna 1944 rozhodl generalissimus Stalin, aby část sil 1. ukrajinské fronty maršála Koněva podpořila slovenské povstání. Cílem této operace, již se později dostalo názvu dukelská, bylo prolomit dukelskou obranu v prostoru Krosna, překročit Karpaty v prostoru Dukelského a Lupkovského průsmyku a dále postupovat ve směru Svidník—Prešov. Provedením operace byla pověřena 38. sovětská armáda pod velením gen. plk. MOSKALENKA, jejíž součástí byl také 1. čs. armádní sbor.

Dne 8. září 1948 byl zahájen útok. Druhého dne zahájil 1. čs. armádní sbor boj o město Duklu, již bylo dobyto dne 10. září. Tím byla skončena první fáze dukelské operace. Druhou fází dukelské operace byl boj o prostor Dukelského průsmyku.

1. čs. armádnímu sboru byl svěřen nejdůležitější, t. j. nejkratší směr na čs. území. 30. září vyrazil 1. čs. armádní sbor k útoku. 6. října bylo dobyto Dukelského průsmyku, a tím získána vstupní brána do Českoslo-

šti Češi, zúčastňující se těchto olympiád, obhájlil al vždy čestné místo.

Dnes, kdy se tolik hovoří o slovan-
ské vzájemnosti, mají volynští krajané
jedinečnou možnost tuto vzájem-
nost prakticky uskutečňovat. K dob-
rým vzájemným vztahům je nezbytné
nutno, aby se sousedé navzájem
dobře znali, aby znali nejen své po-
měry hospodářské, politické, ale aby
znali také navzájem svou kulturu a
své tradice.

Volynští znají dokonale jazyk, zvy-
ky a obyčeje slovanských národů,
mezi nimiž osmdesát let žili. Znají
dokonale jejich lidové písně a tance,
znají jejich básnictví a bylo by přímo
neodpuštělným hříchem, aby tyto
své znalosti pohřbivali v sobě a ne-
rozdělili se o ně s národem ve vlasti,
do níž se vrátili.

Olympiáda, která se má konat v
listopadu t. r. v Zatici, neměla by být
ojedinelou, ale měla by se opakovati
každoročně a kromě toho měla by být
pořádána všude, kde jsou volynští
usídlení a kde jsou k tomu jen trochu
možnosti. Snad by to dokázalo strh-
nouti za sebou celý národ a pak by
se každoročně po celé republice v
dnech lidového umění, nebo chcete-li,
ve dnech lidových olympiád, roze-
zvučely po všech našich dědinách a
městech krásné lidové písně, lidová
hudba, recitace a zatančily by se ne-
jen naše, ale vůbec všechny slovanské
lidové tance. Vytvořilo by se tak pole
pro svornou spolupráci všech složek
národa, spolupráci, která by přinesla
osvěžení účinkujícím i divákům a
všem by připomínala stále krásné a
stále svěží lidové umění.

venska. Téhož dne zavlála na československém území první svobodná
československá vlajka — předzvěst čs. svobody a státní samostatnosti.

Boje o přechody v Karpatech byly velmi kruté a krvavé. Dukelská operace
vůbec patří mezi nejkrvavější bitvy poslední války. Němci se v Karpatech
bránili houževnatě a urputně. Opevnili, zaminovali a zatarasili každou schůd-
nou a sličnou píď země, cesty i mosty. Hluboké a nepropustné karpatské
lesy byly těžkou překážkou pro sovětské i naše tanky. Krutá zima
a tvrdé podmínky přírodní tlhu a krutost boje ještě zvyšovaly.

Bojoval muž proti muži. Stalo se nejednou, že proti některým výšinám
bylo zaútočeno pětikrát i desítkrát, aby byly opět i desetkrát znovu vy-
klizeny. Postupovali jsme krok za krokem. Mrtví a ranění padali na každém
kroku. — naše i sovětské řady řidly. Jen bezpříkladné statečnosti a obě-
tavosti sovětských jednotek i vojenskému umění sovětských velitelů lze
děkovati, že 1. čs. armádní sbor, jehož řady tolik prořidly, dosáhl dne
6. října Dukelského průsmyku.

V bojích o Karpaty jsme si uvědomili dosah a kletbu mnichovské zrady.
Jak těžce jsme platili za pohraniční hory, které nám byly vyrvány zradou
a lstí bez boje! Z toho vědomí v nás vyrostlo už na frontě ničím nezvrá-
titelné přesvědčení a odhodlání: Už nikdy Mnichov, už nikdy nevydáme ani
píď československé země bez boje!

Slova, která maršál KONEV pronesl před zahájením boje o Du-
kelský průsmyk: „Buď Karpaty přejdeme, nebo na nich padneme!“ — se
stala skutekem. Sovětská vojska Karpaty přešla. Ale daň krve, kterou za
svoje vítězství zaplatila, byla těžká a krutá. Na 85.000 mrtvých a raněných
rudoarmějců zaplatilo karpatské vítězství svými životy a zdravím.

Také naše ztráty byly veliké. Čs. armádní sbor ztratil na 6500 mrtvých,
raněných a nezvěstných. Na Karpatech bylo na věčné časy zpečetěno krví
bratrství československo-sovětské. Bez sovětské armády by dukelské vítěz-
ství nebylo. Bez sovětského svazu by nebylo porážky Německa, ani svobodné
a nezávislé Československé republiky. To je veliká pravda a skutečnost,
krví zpečetěná a podepsaná. To je historická pravda a zkušenost, z níž pro
nás jasně vyplývá:

Naše existence a budoucnost je navždy spjata s existencí a budoucností
Sovětského svazu. Vždy jen po boku Sovětského svazu, který nám dal
svobodu a který je jedinou a nejspolehlivější zárukou naší národní svobody
a státní nezávislosti.

Takový je odkaz a smysl dukelského vítězství, dosaženého před čtyřmi
lety. Čím více se od něho vzdalujeme, tím více vyniká jeho historická
pravdivost a závažnost. Dukla byla branou, již svoboda vstoupila do Česko-
slovenska. Svoboda, kterou vybojovala sovětská armáda a která může být
jedině silou a přátelstvím Československa se Sovětským svazem udržena
a uhájena.

Obrana lidu 6. X. 1948:

Plán hospodářské výstavby a přestavby

Ve své schůzi dne 30. září projed-
nala vláda osnovu zákona o prvním
pětiletém hospodářském plánu rozvo-
je Československé republiky. Osnova
zákona nastoupí nyní cestu do parla-
mentu, který ji urychleně projedná,
aby mohla být 28. října slavnostně
vyhlášena. Poněvadž lze předpoklá-
dat, že nejen v řadě závodů, nýbrž
snad i v celých oborech bude splněna
do 28. října naše dvouletka, stane se
28. říjen nejen ideovým, nýbrž i pra-
covním nástupem do našeho pětileté-
ho plánu.

První pětiletý plán hospodářského
rozvoje naší republiky znamená nové
období v našem plánovaném hospo-
dářství. Vyplývá to z jeho obsahu i
cíli. Zatím co dvouletý hospodářský
plán byl v základě plánem hospodář-
ské obnovy, bude k předním úkolům
plánu pětiletého náležeti hospodářská
výstavba a přestavba našeho hospo-
dářství. To znamená, že hospodářská
struktura se v určitých úsecích zmé-
ní a přizpůsobí požadavkům doby.
Nesmíme totiž zapomínati, že na př.
veliká část našeho průmyslu byla za-
ložena a vybudována ještě za Ra-

kousko-Uherska. Od té doby se dů-
kladně změnila nejen politická mapa
světa, ale i hospodářský ráz řady
států evropských i mimoevropských.
Nemohli bychom tedy vykročit do
budoucnosti s nadějí na plný úspěch,
kdybychom se neodhodlali zbavit se
určitých přežitků, které dosud lpějí
na našem hospodářství.

Vedle tohoto základního charakte-
ristického rysu náš pětiletý bude se
pětiletý hospodářský plán od před-
chozího plánu dvouletého odlišovat
i prohloubením naší plánovací sou-
stavy. Kdežto dvouletka byla přede-
vším plánem výrobním, kde hlavní
důraz byl položen na rozsah výroby,
bude pětiletka obdobím intenzivního
plánování také jakosti a hospodár-
nosti odbytu a spotřeby, jakož i plá-
nom financování. Společný ovšem zů-
stává oběma plánům konečný cíl, t. j.
zvýšení životní úrovně pracujícího
lidu.

Chceme-li k tomuto cíli skutečně
dospěti, musíme jej chápati konkré-
tně a realisticky, bez iluzí, na pod-
kladě skutečnosti. Nemí žádná kouzel-
ná formula, která by nám dopomohla

k blahobytu bez práce. Jako budova-
telé socialistického státu musíme
vždy vycházet ze základního pozná-
ku, že jen práce je tvůrcem všech
hodnot. Proto jen tuhou a intenzivní
prací můžeme se dopracovat úspěchu
pětiletky právě tak, jako tomu bylo
a je u našeho plánu dvouletého. Jen
zvýšení produktivity práce může
vésti k zvýšení životní úrovně. A toto
zvýšení produktivity práce se musí
plně prosadit ve všech úsecích naše-
ho hospodářství. Naše dvouletka na
příklad nemohla ve všech oborech do-
spěti ke svým cílům. Výroba země-
dělská zůstala vlivem mimořádně ne-
příznivých povětrnostních poměrů
značně pozadu ve splnění vyčíslených
úkolů. Stejně tak ani naše stavebnic-
tví nespĺnilo v období dvouletého plá-
nu úkoly, jež mu byly položeny. A jde
právě o dva úseky, jejichž vliv
na celkovou životní úroveň obyvatel-
stva je bezprostřední a rozhodující.
Proto v náš pětiletce budeme musít
napnouti síly opravdu všichni, aby-
chom se dopracovali úspěchu, který
se stane základem našeho trvalého
hospodářského vzestupu. PaH

Nový člověk

Je dobře si čas od času uvědomit aspoň základní a převratné změny, které se v posledních letech udály v celém našem národním i státním životě. Soustava našeho školství je zcela jiná než dříve a jednotná škola dává demokraticky všem dětem stejné vzdělání. Národní pojištění zahrnuje téměř 95% národa a snímá s pracujících riziko života a práce tak, jak je to je v lidských silách. Velká část naší výroby je znárodněna. Ne několik jednotlivců a bank, ale národ je majetníkem naší výroby; její účel není určován ziskem a prospěchem několika jedinců, ale zájmem národního a státního celku. S tím se mění i poměr lidí k práci. Je, má a musí být pro každého čestným závazkem, který plyne z jeho členství v národní společnosti. Smyslem naší výroby je prospěch pracujících, prospěch těch, kteří čekají na to, co dají naše pole, co vyrobí naše továrny. Tak bychom dlouho mohli chodit našim národním životem, abychom si uvědomili smysl a dosah všech změn z posledních let.

Je přirozeno, že vše není a nemůže být takové, jak bychom si přáli. Provedené a nutné změny byly příliš hluboké, než abychom všude byli v krátké době dvou, tří let se všim holovi. Bude potřeby ještě mnoho námahy, než se plně projeví ovoce celého našeho

Potřeba učitelů mateřských škol

Uchazečky mají možnost se přihlásit u zemských školních rad, kde se jim dostane dalších podrobných informací.

Ministerstvo školství a osvěty nemá námitky, aby vzhledem k nedostatku učitelů mateřských škol byly ustanovovány na mateřských školách v poměru výpomocných učitelů vhodné uchazečky bez předepsané kvalifikace, splňující ostatní všeobecné podmínky pro ustanovení ve školní službě.

Přednost mají ty, jejichž předběžné vzdělání a případná praxe byla zaměřena k výchově a péči o děti ve věku předškolním, tedy především ty uchazečky, které s úspěchem absolvovaly jednorocný školu pro pěstounky a vychovatelky a které nabyly předtím předběžného vzdělání alespoň na měšťanské škole s jednorocným učebním kursem nebo ve čtyřech třídách bývalé střední školy a na dvouleté odborné škole pro ženská povolání.

(Tato zpráva se vydává, aby byly opraveny nepřesné informace některých časopisů.) U. L.

úsilí. Pevná vůle dokončit započaté dílo, stále je zdokonalovat a zabezpečovat musí být provázena trpělivostí, která ví, že jsou věci, které vyzrávají teprve po delší době.

Má-li vývoj posledních let ukázat plně svoje výsledky, má-li cesta k socialismu vést rychle a dobře k cíli, ke klidu a pokoji, blahobytu a spokojenosti, je nutno, aby neměně velká proměna, jaká se stala v celém našem řádu, se stala také v duších všech lidí. Potřebujeme nového člověka, socialistického člověka, který skutečně socialisticky žije, myslí a pracuje. Potřebujeme člověka, je-li muž by socialismus nebyl jen politickou formulkou, ale způsobem

života v rodině i v kanceláři, na poli i v dílně, v továrně i při odpočinku.

Socialismus mění a zlepšuje život pracujících. Vytvoří nové a lepší vztahy lidí mezi sebou i mezi národy. Základním předpokladem toho, aby socialismus se brzy dostal k svému cíli, je, abychom měli mnoho dobrých a pevných lidí, kteří socialisticky žijí a pracují. K hledání tohoto nového, socialistického člověka musí směřovat celá naše výchova. Jisté se tato výchova podaří a zejména v mládeži nám vytvoří nové lidi, kteří budou zárukou i tvůrcem lepšího života všech pracujících, celého národa i všech národů na světě. NÚ.

Nový zákon na ochranu lid. dem. republiky

Proti škůdcům a rozvratikům našeho nového lidově demokratického řádu postavila vláda nový zákon na ochranu republiky a zákon o zřízení Státního soudu, který byl v minulém týdnu schválen. Národním shromážděním. Nové a pružnější znění zákona si vynutila doba, která žádá, aby všichni, kteří nějakým způsobem ohrožují klid a bezpečnost naší republiky, byli při svých zločinech rychle dopadeni a bezodkladně potrestáni.

Nové znění zákona proto rázně odstraňuje rozvleklost starých právních předpisů, které dříve umožnily protahovat trestní řízení na kodu práva a spravedlnosti. Tvůrci nového zákona na ochranu republiky zároveň sledovali zájem naší veřejnosti, která má právo na to, aby se co možná brzo dověděla, kdo byl pachatelem zločinných úkladů o republiku a jak byl za ně potrestán. Nebude již zdlouhavého vyšetřování a trestního řízení. Nově zřízený Státní soud bude zárukou nejen rychlého, ale také spravedlivého rozsuzování trestních činů proti zájmům lidově demokratického zřízení v republice.

Nový návrh zákona také přesně rozeznává trestné činy, a to: proti státu, proti jeho vnější i vnitřní bezpečnosti a konečně i proti mezinárodním vztahům. Ve svém souhrnu bude zákon postihovat každý trestný čin, jako je velezrada, pobuřování proti republice, hanobení státu, vyzvědačství, ohrožování obrany republiky, škůdnictví, válečná zrada, nedovolené zpravodajství, útoky na život a čest prezidenta republiky nebo jiných ústavních činitelů, propagace fašismu, hanobení národa nebo rasy, zneužití úřadu duchovního, šíření poplašných zpráv, podněcování k útočné válce, hanobení spojenců atd.

To jsou, alespoň zhruba, základní ustanovení nového zákona na ochranu lidově demokratické republiky, jemuž budou podléhat jak osoby civilní, tak

i vojenské a osoby mladistvé. Úkoly veřejné žaloby při Státním soudu bude pověřena státní prokuratura, v jejímž čele bude stát státní prokurátor.

Tato zákonná opatření, jak ukazují některé zločinné úklady o bezpečnost a trvání našeho lidově demokratického řádu v poslední době, přicházejí právě včas, aby bylo s úspěchem a rychle čeleno všemu, co má konsolidaci našeho veřejného života rozvracet. Dopadení šifřitelů štvavých prodávacích letáků, kteří se vesměs rekrutují z řad naší i zahraniční reakce, ve vyšetřování nejednou příznaků, jaké motivy je vedly k páchaní trestných činů. Je to převážná většina lidí, kteří byli materiálně postiženi socialisací průmyslového a obchodního podnikání a přejí si, aby se k nám vrátil jejich „starý pořádek“, kdy bylo dovoleno hromadit zisky, které plynuly z vykořisťování pracujících vrstev národa. Proti těmto škůdcům, kteří především bojují o svůj ztracený blahobyt, bude nový zákon na ochranu republiky nejúčinnější zbraní. Všechny klíčky a výtáčky, jak vyplývaly ze starého trestního řízení, byly v novém zákoně odstraněny, takže přísný trest dopadne na hlavy vinníků krátce poté, co byli při svém činu dopadeni. Advokátské prodlužování, falešní svědci a všichni starý aparát liberalistického soudnictví, který zhusta nadřoval kapitálově silným jedincům, vymýtl nový zákon tak důkladně, že již nikdo napříště nebude smět uhýbat od odpovědnosti za činy, které by nějakým, byť i nepřímým způsobem usilovaly a zvrácení nynějšího lidově demokratického řádu ve prospěch vykořisťovatelů a lidí, kteří byli dříve pohodlně živi z bezpracných zisků. Lid si vymoženosti svého lidově demokratického řádu uhlájí proti všem nepřátelům a škůdcům, nechtějí jsou kdekoli! Nový zákon na ochranu lidově demokratické republiky je toho bezpečnou zárukou.

Proti rozvratníkům hospodářství

Nejpřísnější trest, jaký kdy byl u nás proti černému obchodu vynesen, stihl v minulých dnech členy t. zv. Janečkovy tlupy, která z návodu řezníka Janečka za účasti řemeslných zločinců rozvracela naše veřejné zásobování. Rozsudek trestu smrti, dva rozsudky doživotního žaláře a jeden trest dvacetiletého těžkého žaláře měly by být výstrahou všem, kdo se ještě domnívali, že šmelinář při veškerém svém riziku přijde konec konců na své. Ano, bývalo tomu tak, dokud se černý obchod stihl téměř výhradně pokutami, které si šmelinář prostě zakalkuloval do cen svých příštích obchodů. Nyní jsme však již téměř tři a půl roku vzdáleni od konce druhé světové války a je proto nejvyšší na čase skoncovati s plevellem černého obchodu, jenž se za druhé světové války rozbujel do nebyvalých rozměrů. Jsme tím povinni daleko převážně většině poctivých pracujících obyvatelstva, které si nemůže ani nechce opatřovati životní potřeby na černém trhu. Můžeme a musíme nastoupiti rozhodný boj proti černému obchodu, tím spíše, že naše zásobování potravinami se po překonání následků loňské katastrofální neúrody bude postupně vraceti na cestu nového a tentokrát již jistě stálého vzestupu.

Černý obchod nutno potírat nejen v jeho výstřelcích, nýbrž všude, kde se ještě udržuje. Do všech úseků veřejného zásobování musíme zavésti pořádek, který zajistí slušnou životní míru všem pracujícím cestou normálních přídělů. Potravinové dávky pak bude možno zvyšovati tím vydatněji, čím účinněji se uplatní prostředky proti černému obchodu. Naše letošní dobrá sklizeň obilí již umožnila naší vládě, aby zvýšila příděly chlebovín, stejně tak bylo možno zvýšiti poněkud příděly tuků, bramborů a cukru. Uzkým místem našeho zásobování potravinami zůstává však nadále mléko a mléčné výrobky a dále maso. Je to proto, že důsledky loňského katastrofálního sucha se sice v živočišné produkci projevily později, ale za to vyznívají déle, neboť doplňování početního stavu dobytka si vyžádá ještě nějaké doby.

Pokles stavu dobytka, k němuž došlo následkem loňského sucha, není ovšem tak značný, aby mohl vésti k nějakým zásobovacím poruchám. Zejména produkce mléka má v důsledku letošní velice hojné sklizně pícnin všechny předpoklady vzestupu. Proto rozhodně nelze přejíti bez důkladného zkoumání příkré rozdíly, jaké se projevují v dodávkách mléka mezi jednotlivými obcemi. Tam, kde toto zkoumání povede k zjištění závad zaviněných, musí se ovšem provinivší se zemědělci připraviti, že je stihne přísný trest. Naše lidově demokratická republika se proti rozvraceti plánovaného hospodářství bude bránit důsledně a ostře, neboť na řádné výživě závisí nejen pracovní zdatnost, ale i zdraví všeho obyvatelstva.

-ph-

Jeden z nejpálčivějších problémů dneška — výroba a dodávka mléka

Otázka výroby a dodávky mléka patří v našich poměrech hlavně do pravomoci žen a proto k nim ve vysílání zemědělského rozhlasu minulý týden promluvila několik otevřených slov poslankyně A. Mrskošová. Právila v podstatě toto: „Jestliže v době největší dojivosti krav, v době pastvy, krmení chrástem, hojnosti zelené píce, po vymlácení, kdy se může krávám přidat do nápoje šrot či otruby — není výroba mléka a hlavně jeho dodávka uspokojivá, pak jsou oprávněné výtky spotřebitelů, na které se nedostává ani minimálního přídělu mléka a másla. A jsou zcela na místě přísné tresty a opatření, k nimž orgány lidové správy přistupují, stíhající šmelinu s mlékem, máslem, tvarohem a jinými mléčnými výrobky, tak jak je kontrolní služba podchyuje.“

My, zemědělské ženy, soustředěné v odborech zemědělských žen JSCZ jako členky a jako zodpovědné funkcionářky, musíme zvednout svůj hlas, proti těm našim orůvkám v povolání, které přes všechny dobré výzvy, mající působiti na srdce, cit, na stavovskou čest a občanskou povinnost v řádném plnění daných úkolů, zůstávají nadále hluché a necitelné k našemu volání. Musíme doznat, že i my chybujeme tím, že z pocitu falešné solidarity a z touhy po klidu v obci kryjeme ty naše druhy v povolání, o nichž bezpečně víme, že by mohli, ale vědomě nechtějí plniti povinnosti a úkoly, k nimž je jako zemědělce potřeba republiky zavazuje. Raději se sami co nejvíce napínáme, abychom dosáhli celkového obecního průměru a dodáváme jak jen nejvíce můžeme ze svých hospodářství, aby naše obec nebyla mezi nejhoršími. A když pak přes všechno naše úsilí nedosáhneme takového výsledku, jakého bychom si přáli, hanbíme se za ty, kteří se nám třeba po straně nebo veřejně ještě vysmívají.

A tak nezbyvá nic jiného, než nastoupiti poslední a jediné správnou cestu k obhájení cti zemědělského stavu a cti celé obce: veřejně pranýřovat ty, kdož poškozují naši vesnici, dobré jméno příslušníků zemědělského stavu a vydat je potrestání, aby tato skvrna z našich řad zmizela.

My se navzájem nejlépe známe a víme, kdo může, ale nechce plnit povinnosti, které nám byly jako celku uloženy. Příležitosti k nápravě a odčinění chyb bylo poskytnuto víc než dost. Proto vítáme všechna, i tvrdá opatření, která provinilce postihují, protože chceme, aby v Československé lidově demokratické republice stál zemědělec a zemědělkyně vedle dělníka a dělnice jako rovný s rovným v plnění základních povinností, vyplývajících z našeho hospodářského postavení. Jen tak můžeme dojít k lepším poměrům pro nás pro vše-

chny, jestliže zejména my, zemědělské ženy, budeme každá uvědoměle plnit povinnosti uložené československému zemědělství jako celku.

Mléko a jeho výrobky jsou jednou ze základních složek zásobování našeho lidu. Prosim vás o to všechny: odměřte si do skleničky 1/3 litru mléka, odvažte si střídku chleba 8 dkg a řekněte si: tohle by měla dostat jako příděl moje stará matka, kdyby bydlela ve městě. A bohužel ani toto malé množství by nemohlo být splněno, kdybych já sama a kdyby celá naše obec nedodala alespoň to málo, co se nám směrnými čísly v dodávce mléka předpisuje. A takových maminek, sester, bratří, jejich dětí a pracujících lidí jsou miliony a z těch valná část by potřebovala větší dávku mléka a másla pro upevnění a udržení svého zdraví. Já o tom dobře vím, ale nic proti tomu nedělám a mlčky trpím, aby byla celá naše vesnice označována jako špatná vesnice v plnění dodávkové povinnosti mléka.

Avšak my ženy zde zjednáme nápravu — rázně, tak jak to umíme, když se do něčeho vložíme. To musí být vodítkem pro náš postup v nejbližších dnech, aby nastala náprava v dodávce mléka všude tam, kde jsou dosud shledávány závady.“

Tato upřímná slova poslankyně Mrskošové by měla slyšet každá zemědělská žena, jak ta, která vynakládá všechno své úsilí, aby svým podílem přispěla k dobrým výsledkům, tak i ona, jejíž srdce ztvrdlo buď vzdorem, nebo je tak lehkovážné, že nedovede pochopit, jak jsme nyní svou prací odkázáni jeden na druhého, zemědělec na dělníka a učníka na zemědělce. Kdyby si tato slova pevně vstřípila do paměti jen polovina zemědělců, které neplní nebo špatně plní svou dodávkovou povinnost, byla by cesta ke konečné nápravě o mnoho lehčí.

R. P. 8. 10. 48.

V SÁDKU

předají dodávku o 20%

(dv) Příkladem vzorného plnění dodávkových povinností jsou nám volyňští Češi ze Sádku. Zavázali se, že do 28. října a vypsané dodávky budou ještě o 20 procent překročeny. Volyňští usedlíci ze Sádku vyzývají tímto ostatní obce žateckého okresu, kde volyňští Češi tvoří většinu mezi zemědělci, k soutěži v plnění dodávek. Zaznamenávají s radostí tuto zprávu o iniciativě volyňských Čechů, kteří tak dokázali, že v plnění svých povinností mohou být příkladem i usedlíkům z vnitrozemí.

Československo a Charta Spojených národů

Po letošním únoru bylo to po prvé, co správce československé zahraniční politiky našeho lidově demokratického státu ministr dr. V. Clementis vystoupil před mezinárodní veřejností na valném shromáždění Spojených národů v Paříži. Stalo se tak právě v době, kdy se ve světové veřejnosti znova ozvaly úvahy, které zdůrazňovaly vážnost mezinárodní situace, která se pronikavě projevuje i v průběhu zasedání Spojených národů. Příčina tohoto stavu se hledá v trvalém napětí mezi Východem a Západem a v řadě jiných mezinárodních konfliktů, jako je spor o Palestinu, Koreu, Recko a konečně v neurované otázce okupovaného Německa.

Ministr dr. V. Clementis otevřeně odpověděl na všechny problémy, které se dotýkají nejen nás, ale všech ostatních lidově demokratických států v čele se Sovětským svazem. Souhlasně s předchozím projevem zástupce ministra zahraničních věcí SSSR Andreje Vyšinského konstatoval úlohu a poslání Východu a zdůraznil, že to je především Východ, který soustřeďuje a mobilisuje veškerou energii pro mírové budování. Totéž však nelze říci o mocnostech Západu! Právě krátké trvání Spojených národů ukázalo, že část členů se snaží pod vlivem reakčních kruhů měnit jejich základnu a znemožňuje tak práci v duchu Charty. Tím je autorita Spojených národů soustavně podkopávána a znevažována a Spojené národy se znova dostávají na scénu na němž nakonec zahynula bývalá Společnost národů.

Československo, jak dále uvedl dr. Clementis, snažilo se udržet mezinárodní spolupráci na všech polích, kde

se jen udržet dá. Náš stát vycházel ze skutečnosti, že na světě existují různé hospodářské a politické systémy a že spolupráce mezi nimi je nejen možná, ale nutná. Naši snaze však nebylo vůbec porozuměno, a po únoru to byly některé členské státy Spojených národů, které dovolily svým rozhlasovým stanicím systematickou a pomlouvačnou kampaň proti nám. A nejen to. Tažení proti lidově demokratické republice došlo až tak daleko, že nyní jsme svědky výzev, které možno kvalifikovat jako pokyn k činnosti proti legálním státním orgánům a osobně i proti nejvyšším představitelům státu. Až k těmto koncům začlo zneužívání Charty Spojených národů, která především zaručuje svrchovanost a nedotknutelnost vnitřních poměrů v členských státech.

V závěru svého projevu dr. Clementis mohl s dosti učiněným konstatovat, že všechna pomlouvačná kam-

paň, která tolik zasahovala do vnitřních poměrů naší země, se zcela minula cílem. Přes všechny tyto ponuré skutečnosti se však nevzdáváme naděje, že tyto škodlivé zjevy jsou jen dočasné a že nakonec na celém světě získají půdu jen ty síly, které umožní mezinárodní spolupráci v duchu Charty, která tu je a musí zůstat základem, nemá-li dojít k novým napětím a mezinárodním konfliktům. Československo se snaží všemi svými silami soustředit svou mezinárodní politiku v zlepšování hospodářských a politických vztahů mezi národy, vztahů, které jsou založeny na úctě k zásadě rovnoprávnosti a sebeurčení národů a činit jiná vhodná opatření k zajištění světového míru. Taková je vira našeho státu v Chartu Spojených národů, a této víře se nezpřonevňujeme, i když budeme muset ještě dlouho zápasit se silami a živly světovému míru nepřátelskými. Čin.

Národní pojištění

Počátkem října vstoupilo v život národní pojištění. Málokdo si uvědomuje dnes plně jeho význam. Někteří se domnívají, že jde jen o pokračování, doplnění a spojení dosavadního sociálního pojištění. Není tomu tak. Jde o zcela nové dílo sociální a hospodářské, které je předznamenáno květnem 1945 i únorem 1948. A ještě jeden důvod, proč mnohý si neuvědomí plně význam národního pojištění. Ne vždy zdravý myslí na to, co s ním bude, až jednou bude nemocný, až utrpí úraz. Ne vždy mladý myslí na to, co s ním bude, až jeho síly ochabnou a až se přihlásí stáří. Dosud měly různé vrstvy národa různé zajištění pro případ úrazu, nemoci a stáří. To se týkalo jen některých — i když četných vrstev — národa. Jiné byly odkázány na sebe. Živnostník a řemeslník byl odkázán na to, co si pro své stáří našetřil. Zemědělec byl zcela odkázán na výměnek a ten zase závisel na tom, jak byl statek, jaká byla chalupa a jací byli ti, kteří měli výměnek dávat.

Národní pojištění vidí před sebou celek národa a z tohoto zorného úhlu řeší všechny svoje konkrétní úkoly, ať už se jedná o skupiny, které dosud pojištění nepodléhaly, ať se jedná o přestárlé, kteří byli odkázáni na podpory, které tomuto úseku sociální politiky vtiskovaly ne právě povznášející ráz almužny. Národní pojištění snímá z největší části národa — týká se asi 95% národní společnosti — riziko, jak je přináší život a práce, úraz, nemoc, stáří. Každého z pracujících může postihnout nemoc. Každý pracující může utrpět úraz. U všech se přihlásí stáří, kdy síly ochabnou a odpočinek v stáří je základním právem každého člověka. Základním lidským právem je, aby

každý poslední léta života strávil v klidu a pokoji, bez starosti, z čeho bude žít druhý den. A je přirozeno — v socialistické společnosti — že stát a národ řeší tyto bolesti jednotně a rozsáhle.

Národní pojištění není pojištěním v starém slova smyslu. Je novou úpravou, organizací národního důchodu. Je novou úpravou životní úrovně celých velkých skupin v národě, neboť životní úroveň pracujících není dána jen číselnou a kupní silou jejich mezd, výdělků a platů, ale také tím, jak je pracující chráněn při úrazu, jak je o něj postaráno, když je nemocen, a jak je o něj postaráno, když se hlásí soumrak života. Národní pojištění je důležitým činitelem k spravedlivějšímu rozdělení národního důchodu. Dá pracujícím klid, pocházející z jistoty a bezpečí pracujících, že je o ně postaráno tam, kde by jejich síly při nejlepší vůli nestačily k zajištění plného života, zdraví a stáří. Takto zajištěný pracující — ať v továrně nebo na poli, v kanceláři nebo živnostenské dílně — bude pracovat klidněji, s větší chutí než dosud. Tím se zase dostaneme k tomu, co potřebujeme k zvýšení výrobnosti. Národní pojištění je novou formou organizace národního důchodu. Národní důchod je zase úzce závislý na naší výrobě. Je to také jasně vidět z projevu, kterým předseda vlády A. Zápotocký doprovodil ve schůzi ministerské rady jednání o půlletce. Ukázal na úzkou a přičinnou souvislost národního důchodu s tím, jak dovedeme zvýšit svoji výrobu. Národní pojištění, které vstoupilo v život, vytvořilo nový a pevný, důležitý a trvalý předpoklad k zvýšení výroby, neboť dává pracujícím životní jistotu.

Na.

Poláci z východního Slovenska se vrací do vlasti

Na základě dohody mezi ČSR a Polskem vrací se v těchto dnech po téměř 60letém životě u nás polské rodiny z okresu Humenné zpět do své staré vlasti. Celkem odejde z východního Slovenska do Polska přes 300 hospodářských jednotek v počtu asi 1300 lidí. Všechny movitosti si berou s sebou. Odcházejí většinou do Dolního Slezska, do vratislavské oblasti, kde dostanou pozemky a všechno potřebné pro vedení hospodářství. Převoz přesídlelců obstará polská vláda a má se skončit do 15. října t. r.

Blahopřání

Manželům Hakenovým - Marii (Glázrové) a Edvardovi - předním členům Národního divadla v Praze, blahopřejeme k narození dcerušky.

Svaz Čechů z Volyně, redakce a adm. Věrné stráže.

VOLYNŠKÝ ZPRAVODAJ

Zprávy svazu

Volynští Češi — náhrada za majetek zanechaný v SSSR

Svaz Čechů z Volyně obdržel od min. zahr. věcí přípis, který pro jeho důležitost uvádíme níže v plném znění:

K Vašemu podání z 24. září t. r. oznamuje Vám ministerstvo zahraničních věcí, že přes časté intervence prostřednictvím našeho moskevského velvyslanectví nedošlo doposud k závěrečnému jednání československo-sovětské Smíšené komise se sídlem v Moskvě podle československo-sovětské dohody o opci a vzájemném přechlzení z 10. července 1946.

Důvodem, proč se toto závěrečné jednání obou složek Smíšené komise československé a sovětské dosud neuskutečnilo, jest zdravotní stav předsedy sovětské složky této komise Garmase.

Z korespondence z poslední doby nyní vysvítá, že co nejdříve dojde ke svolání Smíšené komise, ježto ze sovětské strany bylo oznámeno, že se pokládá za účelné, aby bylo překročeno k jednání ohledně uzavření dohody o způsobu vyúčtování vzájemných pohledávek tohoto přesídlení ve smyslu ustanovení této dohody po skončení prací Smíšené komise.

Vzhledem k osobním změnám došlo k výměně některých dosavadních členů čs. složky Smíšené komise, ale generál Bejl zůstal na svém místě.

Abyste zmíněnému závěrečnému jednání Smíšené komise byl přítomen též min. rada ministerstva sociální péče dr. Šatava, hlavní plnomocník ČSR, bylo navrženo a sovětská smluvní protistrana byla požádána o vyjádření, zda s jeho přibráním k jednání souhlasí. Odpověď v tomto směru ještě do Prahy nedošla.

Podle výsledku závěrečného jednání, ke kterému všechny přípravy byly z obou stran již učiněny, bude možno rozhodnouti o výši rozpočtové položky ČSR, která by měla být použita k vyrovnání pohledávek volynských navrátilců po projednání s tím spadajícími otázkami zvláštní dohodou československo-sovětskou.

Ministerstvo zahraničních věcí neztrácí tuto záležitost ze zřetele a usiluje všemi prostředky dosáhnouti v tomto směru co nejrychlejšího rozhodnutí, které by mohlo uspokojit volynské krajany.

O výsledku svých kroků bude mi-

nisterstvo zahraničních věcí Váš Svaz příležitostně informovati.

Za ministra:
dr. Jiří Zedtwitz v. r.

Příděl rodinných domků do vlastnictví v okresech: Zatec, Podbořany, Chomutov, Most, Billna, Duchcov, Teplice, Litoměřice, Ústí n. L., Děčín.

MNO-Kleg nařídilo všem styčným důstojníkům, aby vyzvali všechny přednostní uchazeče, kteří mají podané „žádosti o osvědčení“ podle zákona 255/46 Sb a nemají je dosud vyřízené, aby neprodleně (nejdéle do 31. X. 1948) urgovali vyřízení žádostí, v níž uvedou:

1) kdy podali žádost o osvědčení podle zákona č. 255/46 Sb.;

2) kdy lze předpokládati, že jim bude konfiskovaný domek přidělen do vlastnictví.

Uchazeči bez osvědčení o přednostním právu podle zákona 255/46 Sb. nejsou uznávanými přednostními uchazeči a nemohou se na ně vztahovati práva a výsady podle tohoto zákona.

Žádáme proto všechny přednostní uchazeče osídlené ve výše uvedených okresech, kterým dosud nebyly žádosti o osvědčení o přednostním právu vyřízeny, aby je urgovali ve výše uvedené lhůtě prostřednictvím svých odboček SČZV.

Ti přednostní uchazeči, kteří dosud nepodali žádosti o osvědčení podle zák. č. 255/46 Sb., ať tak neprodleně učiní ve svém vlastním zájmu.

Dále žádáme všechny odbočky SČZV výše uvedených okresů, aby nejdéle do 31. X. 1948 podaly seznamy dosud neosídlených volynských Čechů na Ústředí SČZV v Zatci, a to: (které se hlásí styčnému středisku v Teplicích)

a) počet neosídlených vol. Čechů-zahr. vojáků, invalidů, vdov po padlých a pozůstalých (A a B).

b) ostatních reemigrantů z Volyně,

c) nedostatečně osídlených uchazečů uvedených pod a) a b).

Tyto seznamy odbočky vyhotoví prostřednictvím důvěrníků v obcích a ověřit příslušnou MRK neb MNV. V seznamech budiž uvedeno následující: 1. Jméno a příjmení, 2. bydliště, 3) povolání, 4. voják-reemigrant neb vdova, 5) poznámka: neosídlen neb osídlen nedostatečně.

Svaz bojovníků za svobodu, krajský sekretariát Most hlásí volně národní správy na živnostech o které se mohou zajímat bratři přednostní uchazeči: Vejprty: kolon. obchod, Myslbečkova 1, drogerie a velkoobchod, Moskevská 12, obuvnictví, Hálkova 9,

železářství, Stalinova 12 (zestárněno, papírnickví, Nádražní 6, stolařství (strojní), Masarykovo nám. 2. Ve všech shora uvedených případech hlase se o informaci u br. Tomáše Mikuláštky, jednatele SBS, Vejprty, Husova 59.

Upozornění. Na časté dotazy našich krajanů ohledně ošacovací akce reemigrantům, jež probíhala v některých okresech, odpovídáme: Tuto akci pořádá ministerstvo sociální péče - reemigrační odbor v dohodě s okresním národním výborem příslušného okresu. Tato akce není tedy závislá na Svazu Čechů z Volyně a probíhá jen v tom případě, když MSP reemigrační odbor nějaké šatstvo na skladě má. S tímto šatstvem se jede vždycky na některý okres, kde je ihned, za spolupráce odboček SČZV nebo ČUZ, rozdáváno. V případě, že by tato akce probíhala ve vašem okrese, obraťte se na okr. nár. výbor - sociální referát, kde dostanete veškeré informace.

Upozorňujeme osoby, jež nám zaslaly omylem kvitance na složené obligace stát. půjčky SSSR bez podání své adresy, kterou jsme nemohli zjistiti, aby si tyto vyzvedly na Ústř. Svazu (případně vyžádaly poštu):

Horáček Bohuslav, kvit. nár. banky v Plzni č. 5562/2,

Liško Stanislav Josef, kvit. vyd. v Čopu, č. 1016-34,

Holc Emilian Josef, kvit. gosud. kasy SSSR č. 559604,

Kaufman Vlad. Vikentěv, kvit. gosud. kasy SSSR č. 630614. — Nechť oznámí svoji adresu na Ústředí Svazu v Zatci paní Josefa Nováková, posl. bytem na Volyni v Sergejovce, paní Věra Bohuslavová Vlad. z Urven, okr. Zdobunov, a paní Marie Bouchová, posl. bytem Žitomir, ul. Karakulova 6, které nám zaslaly soupis zanechaného jmění v SSSR, aniž udaly svoji nynější adresu, kterou nutně potřebujeme.

Odbočka SČZV Horšovský Týn svolává na neděli 31. října 1948 v hotelu Šumava v Horšovském Týně valnou hromadu odbočky SČZV pro Horš. Týn. Začátek o 8. hod. ráno.

Pořad:

1. Zahájení.
2. Zpráva o činnosti odbočky.
3. Referát revizní komise.
4. Volba nového výboru.
5. Volba zástupců na valné hromadě ÚVSOZV v Zatci.
6. Volně návrhy.

Zveme všechny naše krajany a přítele k hojně účasti. Výbor.

Příděl živnostenských podniků do vlastnictví

Živnostenské podniky jsou přidělovány do vlastnictví na základě vládního nařízení č. 106 ze dne 17. června 1947.

Toto nařízení se vztahuje na živnostenské podniky konfiskované podle dekretu č. 108-1945 Sb, které v zemích České a Moravskoslezské organisace spadají do Ústředního svazu řemesla, obchodu, dopravy nebo pro ořízinecký ruch.

V pochybnostech o tom, zda jde o živnostenský podnik podle tohoto nařízení rozhodne osídlovací úřad dohodě s příslušnými ministerstvy po slyšení hospodářských svazů.

U podniků výrobních, které organisace spadají do Ústředního svazu průmyslu a u nichž průměr současně zaměstnaných osob v době od 1. července 1946 do 30. června 1947 nepřekročil dvacet, rozhodne osídlovací úřad na návrh Ústředního svazu průmyslu v dohodě s ministerstvem průmyslu, po případě s ministerstvem výživy, zda jde o živnostenský podnik podle tohoto nařízení.

Toto nařízení se nevztahuje na tyto podniky:

A. Remeslné (výrobní a poslužné) podniky, jež byly zařazeny do Ústředního svazu průmyslu a jeho skupin, a podniky, jež byly organisace přefazeny po 5. květnu 1945 z Ústředního svazu průmyslu do Ústředního svazu řemesla, u nichž průměr současně zaměstnaných osob v době od 1. července 1946 do 30. června 1947 překročil dvacet.

B. Obchodní podniky, jež jsou členy hospodářské skupiny velkoobchodu a zahraničního obchodu Ústředního svazu obchodu, obchodní a jednotkové domy, nakladatelství, obchodní podniky, zabývající se činností zprostředkovatelskou a náborovou.

C. Hostinské a včepnické podniky, zařazené v den nabytí účinnosti zákona do nejvyšších dvou cenových skupin, bytovací podniky, zařazené do skupiny A nebo B.

D. Dopravní podniky: mezizárodní zasilatelské (spediční), skladovací, nepravidelné nákladní dopravy motorovými vozidly a povoznictví, u nichž průměr současně zaměstnaných osob v době od 1. července 1946 do 30. června 1947 přesahuje dvacet, autoškoly, podniky elektrotechnické nad 20 zaměstnanců.

Rozsah konfiskované majetkové podstaty podniku

Ke konfiskované majetkové podstatě podniku náležejí všechny věci, které až dosud sloužily provozu podniku, zejména nemovitosti, práva, směnky, patenty, licence, vkladní knížky, hotovosti, pohledávky, jakož i všechny hotové a nedokončené výrobky. Ke konfiskované podstatě nepatří bytové zařízení. Je-li při podniku zemědělský majetek, může tento být přidělen k podniku když by ve spojení s ním zaručoval uchazeči slušnou obživu.

Způsob úhrady

Před odevzdáním přidělové podstaty do vlastnictví musí přidělec zaplatit nejméně 10% přijímací ceny a výlohy v hotovosti. Zbytek může přidělec uhradit převodem z vázaných vkladů svých, své manželky a nezletilých dětí do výše částek, prostých dávky s přírůstkem na majetku. Krajanům vracejícím se do vlasti může fond k zaplacení přijímací ceny povolit přiměřenou lhůtu, nejdéle do převodu jejich majetku v cizině zanechaného.

Uchazečům s přednostním právem podle zákona 255 Sb (příslušníci čs. zahraniční armády a někteří jiní účastníci národního boje za osvobození) může osídlovací úřad a fond národní obnovy snížit cenu odhadnutého majetku až o 50%. Přidělcům hodným zvláštního zřetele může být povoleno na každé dítě, když není starší 14 roků, srážka až 5% z přijímací ceny. Když, jako národní správce, zasloužil se mimořádně o zvelebení podniku může takovému být povolena srážka od 10 do 20% s mimořádně výnosové hodnoty.

Uchazeči

Všichni uchazeči o příděl musí se v stanovené lhůtě přihlásit. Národní správce, který nepodá přihlášku, bude odvolán.

Přednostní uchazeči mají přednostní právo na příděl podniků v pohraničním území a na příděl všech podniků v ostatním území.

Přednostními uchazeči jsou osoby uvedené v §§ 1 a 6 zák. č. 255-1946 Sb, které nejsou umístěny, a v § 84 odst. 1 zák. č. 164-1946 Sb, které nejsou existenčně zabezpečeny.

Za umístěné uchazeče jest považovat ty přednostní uchazeče, kteří byli již umístěni na služebním místě ať již se umístění stalo uplatněním přednostního práva podle tohoto zákona či nikoliv, nebo kteří již jednou úspěšně uplatnili přednostní právo. Toto ustanovení se nevztahuje na přednostní uchazeče, propuštěné z veřejných služeb nebo ze služeb národních podniků z důvodů snížení počtu zaměstnanců, dále na ty přednostní uchazeče, kteří odejdou dobrovolně z těchto služeb a věnují se svému původnímu povolání, pokud v něm nebudou trvale umístěni.

Způsob, jak se uchazeči o příděl O příděl lze se ucházetí přihlášku: v pohraničním území, ide-li o národního správce ustanoveného před 1. květnem 1946 nebo o přednostního uchazeče který v den podání přihlášky je národním správcem aspoň tři měsíce.

Přednostní uchazeči, kteří v den vyhlášení rámcového plánu nejsou ještě tři měsíce národním správcem podniku, ohlásí osídlovacímu úřadu na předepsaném tiskopise, že se hodlají ucházetí o příděl jimi spravovaného podniku.

Přihláška a žádosti o příděl

Přihláška a žádosti o příděl se podávají na tiskopisech, předepsaných osídlovacím úřadem, s doklady v

nich uvedenými u místní příslušných okresních národních výborů.

Lhůta k podání přihlášek činí dva měsíce a je propadná. Počíná se dnem následujícím po vyhlášení rámcového plánu ve Věstníku osídlovacího úřadu a fondu národní obnovy. Na tuto lhůtu upozorní místní národní výbory nejdéle do 14 dnů po uveřejnění rámcových plánů způsobem v místě obvyklým, a to u každého rámcového plánu zvlášť. Okresní národní výbory stanoví v odůvodněných případech, zejména u přednostních uchazečů přiměřenou lhůtu k předložení chybějících dokladů. Tato lhůta nesmí býti acšší než lhůta k podání přihlášek.

Všeobecné podmínky

Při podávání žádosti o příděl uchazeč se musí prokázat, že je československým státním příslušníkem nebo že je za něj považován podle §§ 1 nebo 2 ústavního zákona ze dne 12. dubna 1946, č. 74 Sb o udělení státního občanství krajanům vracejícím se do vlasti, že je české, slovenské nebo jiné slovanské národnosti, je národně a státně spolehlivý, soudně bezúhonný, způsobilý podle živnostensko-právních předpisů k provozování podniku. Výjimky a útery od povinnosti předložití plný průkaz způsobilosti lze povolit jen podle platných živnostensko-právních předpisů.

Směrnice k podávání přihlášek o vrácení držby majetku, zanechaného čs. krajanů v Polsku

Osobám české nebo slovenské národnosti, které v důsledku válečných událostí byly nuceny opustit svůj majetek na dnešním území Polska a nejsou stíhány polskými úřady za spolupráci s nepřitelem, jest dáno dekretem Polské republiky ze dne 8. března 1946 č. 87 (Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej č. 13 ze dne 19. dubna 1946) právo žádati o vrácení držby. Lhůta k podání přihlášek, původně stanovená do 31. prosince 1947, byla prodloužena do 31. prosince 1948.

Přihlášky musí býtí sepsány v polském jazyce.

Možnost žádati restituci majetku se vztahuje na krajanů, kteří přesídlili na území Československé republiky z celého dnešního území Polska, tedy i na krajanů z Horního i Dolního Slezska, Kladska, Tábora, Kempna, Čermína, Spiše a Horní Oravy.

Krajanů české nebo slovenské národnosti mohou tedy žádati o vrácení držby svého majetku, pokud tento nespadá pod polský dekret ze dne 3. ledna 1946 o znárodnění průmyslových podniků. Otázku těchto znárodněných podniků dlužno řešit individuálně.

Je možno žádat o navrácení nemovitého a movitého majetku.

I. Přihláška majetku nemovitého. Přihlášku majetku nemovitého jest dlužno podávat v polském jazyce nejpозději do 31. října 1948 na zvláštních formulářích A, které zájemcům dodá Československý ústav zahraniční v Praze, jeho sekretariát nebo

odbočky a Slovenská liga v Bratislavě. Je nutno, aby přihlašovatel vyplnil k tomu účelu formulář přihlášky v 4 exemplářích (1 pro polský úřad likvidační, 1 pro Československý ústav zahraniční, 1 pro čs. zastupitelský úřad a 1 exemplář ponechá si přihlašovatel pro sebe). Tedy přihlašovatel vyplní stejným způsobem 4 formuláře A a odevzdá jen 3 Československému ústavu zahraničnímu nebo jeho sekretariátu, odbočce nebo Slovenské lize v Bratislavě. Formulář, který si ponechá přihlašovatel jako doklad o podání pro sebe, bude mu potvrzen Československým ústavem zahraničním, jeho sekretariátem, odbočkou nebo Slovenskou ligou v Bratislavě, musí být opatřen úředním razítkem, datem podání a podpisem přijímacího úředníka. Na přihlášky zasláné poštou doporučeně má přihlašovatel potvrzení poštovního úřadu.

K přihlášce jest třeba připojit dvojmo vyhotovené potvrzení o knihovním vlastnictví přihlašovatele majetku (výpis z polských pozemkových knih) od příslušného polského pozemkového soudu, nebo potvrzení, že soudní zápisy (pozemkové knihy) byly válkou zničeny. Toto potvrzení obstará si každý přihlašovatel sám, nejlépe prostřednictvím svých známých v Polsku. Doporučujeme všem krajanům, aby si ve svém vlastním zájmu obstarali toto potvrzení prostřednictvím svých známých v Polsku, jelikož úřední cesta bude zdouhavá a prodlouží se obzvláště proplácením poplatku za úřední výkon v polských zlotých, k čemuž jest třeba povolení Národní banky Československé.

Pokud by přihlašovatelům nebylo možno obstarati si toto potvrzení dříve než do 31. října 1948, poznamenají tuto skutečnost na podané přihlášce (viz formulář A, poznámka C) a příslušný čs. zastupitelský úřad v Polsku požádá příslušný polský soud na podkladě dat uvedených v přihlášce (pokud budou dostačující k obstarání výpisu), o výpis sám a k přihlášce pak připojí sdělení, že výpis byl vyžádán a že bude předložen dodatečně. Výlohy, spojené s obstaráním výpisu, budou účtovány zvlášť přihlašovatel. Zároveň s odevzdáváním anebo odesílánými přihláškami jest dlužno poukázat za každou samostatnou přihlášku 530 Kčs (za polský úřední výkon a poplatky). Tento poplatek poukáže každý přihlašovatel přiloženou složenkou Československému ústavu zahraničnímu v Praze č. 89.374. označenou písmeny PM. Touto složenkou nepoukazujte jiné úhrady ústavu.

II. Přihláška movitého majetku

Přihlášky o majetek movitý, zanechaný v Polsku, se doporučuje podávat jen v tom případě, že byl dán přihlašovatelem při odchodu z Polska do opatrování určité osobě na základě písemného dokladu. Nemá-li přihlašovatel takového dokladu jde o válečnou škodu, za kterou Polsko neposkytuje náhrady ani svým státním příslušníkům. Avšak reemigranti přihlašovali válečné škody utrpěné v cizině, v ČSR a namnoze již dostali na ně zálohy.

Má-li přihlašovatel hodnověrný doklad o svém movitém majetku, zanechaném v Polsku, postupujeme při přihlašování obdobně jako při přihlašování nemovitého majetku, vyžádá si však formuláře B které rovněž oddrží v Čs. zahraničním ústavu, v jeho sekretariátu nebo odbočkách a v Slovenské lize v Bratislavě.

Při odevzdávání přihlášky o movitý majetek přihlašovatel poukazuje rovněž 530 Kčs Československému ústavu zahraničnímu v Praze přiloženou složenkou (za polský úřední výkon a poplatky). To znamená, že při přihlášce movitého i nemovitého majetku musí přihlašovatel poukázat ústředí Čs. ústavu zahraničnímu v Praze 2x 530 Kčs, tudíž celkem 1060 Kčs.

Upozorňujeme všechny reemigranty, že jsou podle devisačního zákona povinni přihlásiti své nemovitosti Národní bance Československé, Praha II, Jindřišská ul., jsou-li skutečnými vlastníky. Nejsou-li, musí jej přihlásiti teprve po provedení restituci (vrácení držby majetku) na podkladě této přihlašovací akce, o čem budou zpraveni buďto přímo příslušnými polskými soudy nebo Československými zastupitelskými úřady v Polsku.

Snažte se zaslati přihlášky úplné (s potřebnými doklady) a co nejdříve, nejpozději do 31. října 1948, aby čs. zastupitelské úřady je mohly včas předložit polským úřadům.

Prosíme znovu odesílatele, jenž nám zaslal k uveřejnění foto rodiny Rampasové a místo adresy uvedl jen iniciálky B. A., aby nám udal svoji adresu. Jedná se o vrácení foto.

Dotazy a odpovědi

Dotaz: Jsem stará, práce neschopná. Živí mne dcera, které však jsou strhávány velké srážky z měsíčního platu na daně. Jsme volyňské Češky. Máme nárok na osvobození od daní a tím na zmenšení srážek?

M. K., Čes. Kamenice.

Odpověď: Osvobození od daní nemůžete dostat, poněvadž nejste zapísány v seznamech reemigrantů, vydaných MSP. Přijely-li jste na něčí jiné opětné osvědčení, upozorňujeme Vás, že dle platných předpisů byli reemigranti z Volyně osvobozeni od srážek ze mzdy z titulu daní pouze v letech 1946 a 1947. Vzhledem k Vašemu stáří a k uvedeným podmínkám máte nárok na sociální důchod, jako každý, kdo překročil 65 let svého věku.

Dotaz: Zádám a vdovský důchod. Co potřebuji doložit k přihlášce o tento důchod?

O. J., Věšťany.

Odpověď: Přihlášku o vdovský důchod musíte doložit úmrtním listem Vašeho manžela nebo svědeckým prohlášením, kdy, kde a za jakých okolností byl Váš manžel zabit, odati list a opis opětného osvědčení.

Dotaz: Čím se musí doložit přihláška o přiděl púdy k ověření?

A. Z., Zihle.

Odpověď: Přihlášku o přiděl púdy nutno doložit reemigračním průkazem a potvrzením o tom, že nejste dosud osídleni.

Dotaz: Národní pozemkový fond jsme žádali o slevu úhrady za přidělení hospodářství. K tomuto však potřebujeme potvrzení, že jsme reemigranti. Může nám SČZV toto vystavit?

B. Z., Ústí n. L.

Odpověď: Potvrzení o 20% slevě vydáváme pouze, jak jsme se již několikrát zmínili, členům Svazu Čechů z Volyně. Jest proto v zájmu všech volyňských Čechů, aby se jimi stali.

Dotaz: Potřebuji úmrtní list mého manžela, který padl jako automatik I. čs. sam. brig. v SSSR. Kde bych jej mohla obdržeti? Z. H., Kostelní.

Odpověď: Ve věci úmrtního listu obraťte se na ministerstvo národní obrany, kancelář legii, Praha X, Invalidovna, blok C.

Dotaz: Jsem uznán válečným invalidou II. odboje a jako takový mám nárok na obdržení šatstva z invalidovny. Kam se mám s tím obrátit?

O. Z., Kamenice.

Odpověď: Ve věci šatstva z invalidovny obraťte se na voj. spisový úřad v Praze. V žádosti uveďte, že jste byl uznán válečným invalidou II. odboje a že máte nárok na obdržení šatstva.

Oznámení. Emilie Réblová a Alexandr Vašilenko dovolují si oznámiti, že jejich šatku bylo požehnáno dne 10. října 1948 v chrámu všech svatých v Podbořanech.

Hledá se slečna Volyňka k zaměstnání do kanceláře. Vymáhá se částečná znalost účetnictví a psaní na stroji. Dobrý plat jest zaručen při 5denním pracovním týdnem. Značka: „Volyňák“. Do adm. t. l.

Obchodníci, živnostníci a národní správci v podbořanském okrese! Účetní, revisní a bilanční kancelář volyňského Čecha, p. Jaroslava Němce, která má své sídlo při SČZV, odbočka Podbořany, Revoluční 200, zavědte Vám potřebné knihy, povede Vaše účetnictví, sestaví bilance, poradí a pomůže. Vám ve všech potížích a záležitostech Vašeho podnikání. Počínajíc dnem 1. XI. t. r. úřední hodiny se stanoví od 8 do 15 hodin po celý týden, mimo sobotu.

Hlídky volyňských záložníků

Význam sjezdu tankistů pro volyňské Čechy

Dne 17. X. 1948 pořádají volyňští Čechové v Hořesedlích sjezd bývalých příslušníků slavné tankové brigády z SSSR. Tato zpráva proběhla v minulém čísle Věrné Stráže skromně, jaksi bez většího povšimnutí. Právě proto, že naši slavné tradici věnujeme tak málo pozornosti, musí každého Volyňáka přimět k tomu, aby se zamyslel, jakou nedozírnou škodou je pro nás ta skutečnost, že neumíme dost důstojně ocenit svou účast v osvobozovacích bojích o Československo, ve kterých jsme sehráli tak důležitou roli.

Vraťme se do minulosti a kaleidoskop, který se před námi rozvine nám líčí obrazy, které zahajují tím, že již v roce 1939 vidíme naše volyňské delegace na cestě do Varšavy, aby tam projednaly otázku korporativního vstupu do Československé zahraniční armády. Beckovské Polsko, které v koncepcích šlechtické a plukovnícké politiky nevytvářelo pro hitlerovské Německo zvlášť silnou překážku, nemohlo splnit naděje volyňských Čechů, že vstoupí do Československé zahraniční armády. Byli jsme odkázáni jen na pasivní pomoc při uby-

lování, stravování a peněžní výpomoci neorganizovaným skupinám našich kamarádů, uprchlých z Československa. Po tomto v dalším pokračování jsme svědky toho, jak skupinky volyňských Čechů, různými cestičkami vyhledávají možnost vstupu do našich zahraničních jednotek, na středním východě, na západě a později v Sovětském Svazu.

Nemám v úmyslu podrobně popisovat všechny události, které se sběhly do té doby, než přišly jednotky gen. Svobody na Volyň. Účelem tohoto článku je zrekapitulování dějin naší I. československé samostatné tankové brigády z SSSR, a to proto, že při jejím vytváření a stejně tak při její slavné bojové epopeji sehráli významnou úlohu volyňští Čechové.

Reorganizace neúplného tankového praporu na tankovou brigádu byla provedena na Volyni v Kivercích. Z početně slabého nevybaveného potřebným materiálem praporu vznikla jednotka přejmenovaná na samostatnou tankovou brigádu, která svými smělymi činy na frontě budila obdiv i u zkušených sovětských tankistů. Tím radostnější je pro nás toto poznání, že to byli volyňští

Čechové, kteří tvořili jádro této jednotky. Tankisté a tankoví automatčelci patřili mezi nejmladší volyňské dobrovolníky. Jejich mladistvý elán přinesl zvláštní vysoký bojový duch do brigády, která svými bojovými činy udivovala vysoké sovětské odborníky v bojích o Jasla - Zorau - Ledzislau - Gross Peterwitz - Opavu - Velkou Polom - Ostravu. Byla to jednotka, která současně s tanky Maršála Rybalka a Lejušenka vírhla v květnových dnech do Prahy. Na této cestě lze říci sta případů hrdinských činů našich volyňských tankistů. Právem jsme pokládali, že je to naše jednotka a proto jsme také úzkostlivě dbali o její dobré jméno.

Sjezd bývalých příslušníků tankové brigády v SSSR, který se dne 17. X. 1948 koná v Hořesedlích, má pro nás volyňské Čechy zvlášť velký význam z následujících důvodů: Je to prvý organizovaný pokus zahraničních vojáků volyňských Čechů o formální zhodnocení naší účasti v osvobozovacích bojích ústy nejpovolanějšími, ústy našich bývalých velitelů. Jsou to právě ti, kteří budou vydávat odborný materiál k literárnímu zpracování a právě sjezd musí posloužit tomu, abychom jim v této příležitosti připomenuli, že chceme, aby naše nové vojenské dějiny řádně zhodnotily naši velikou úlohu, kterou jsme v této poslední válce sehráli. Toto jest mimo jiných věcí nejdůležitějším úkolem sjezdu v Hořesedlích. Pevně věříme, že se nám to podaří, a to zvlášť tehdy, zúčastníme-li se tohoto sjezdu v nejhodnější počtu. Cile

Upozornění tankistům!

Přípravný výbor sjezdu tankistů vybízí níže uvedené bývalé příslušníky tankové brigády z SSSR, aby se určitě dostavili na sjezd do Hořesedel.

Kpl.	Beneš Vladimír
npor.	Cilc Emil
npor.	Toušek Josef
npor.	Hrdlička Vladimír
por.	Končický Mikuláš
por.	Tůma Jaroslav
por.	Palička Vladimír
por.	Zaslocký Alexandr
por. ing.	Sopr Evžen
ppor.	Jedlička Alexandr
ppor.	Šerák Karel
řt.	Pošner Jaroslav
řt.	Hovorka Josef
řt.	Klementovič Antonín
řt.	Caborch Josef
řt.	Tvrzník Emanuel
řt.	Prošek Antonín
řt.	Peterka Petr
řt.	Zaslocký Vladimír
čel. asp.	Vaňková Emilie
čel. asp.	Toušková Anna
čel.	Cabot Evžen
čel.	Kovanda Václav
čel.	Kovář Václav
čel.	Jonáš Václav
des.	Fořil Václav
des.	Boček Antonín
des.	Prošek Jiří
des.	Kuček Antonín
des.	Pražák Antonín
des.	Malý Václav

Slavní tankisté I. čs. sam. tank. brig. v SSSR a tankoví automatčelci zasáhli vždy na nejhroženějších úsecích fronty

svob.	Vuk Antonín
řl.	Opočenský Miloslav
řl.	Příbyl Petr
des.	Kocák Václav
voj.	Kocák Václav
žel.	Porodrejšuk Michal
des.	Valenta Rostislav
des.	Augusta Václav
voj.	Huril Emil
řl.	Tresler Vladimír
voj.	Činka Rostislav
des.	Schováněk Vladimír
řl.	Doležal Vl.
svob.	Studený Břetislav
voj.	Štefl Vladimír
voj.	Herzan Václav
řl.	Štech Václav
řl.	Brodáč Vladimír
řl.	Janata Jiří
řl.	Šerák Josef
řl.	Šebesta Bedřich
žel.	Buriánek Václav
řl.	Štrýja Jaroslav
des.	Anděl Rostislav
žel.	Kysetr Miloslav
žel.	Brda Josef
svob.	Dolejš Antonín

Zahájení schůze je dne 17. X. 1948
10. hod. dopoledne v sále p. Sýkory
Hořesedlích okr. Podbořany.

Program schůze je následující:

1. Zahájení - uvítání hostů
2. Referát gen. Papouška o významu tankových vojsk ve II. světové válce
3. Referát plk. gšt. Janko Vladimíra - odborné zhodnocení významu naší jednotky na východní frontě
4. Referát mjr. Hrušky Čeňka - politický význam naší účasti v bojích tankové brigády
5. Referát npor. Cilce - staré a nové problémy vołyňských Čechů - bývalých tankistů
6. Diskuse k jednolitým referátům a volné návrhy
7. Zaslání pozdravných telegramů:
 - a) Prezidentu republ. Kl. Gottwaldovi
 - b) Ministru národní obrany arm. gen. Ludv. Svobodovi
 - c) Vrchnímu veliteli tankových vojsk Rudé armády
 - d) Tankovému učilišti v Saratově - SSSR

Prosíme, aby sjezd se zúčastnili i vołyňští Čechové neřádkisté.

Připravny výbor.

SLOVANSKÁ ZEMĚDELSKÁ VÝSTAVA

vzbudila zájem o chov drobného hospodářského zvířectva

Ukázky chovů drobných hospodářských zvířat, ať již drůbeže, králíků, kozešinových zvířat, nebo hedvábnictví, včelařství a hlemýžďářství, vzbudily pozornost mnohých návštěvníků naší Slovanské zemědělské výstavy novým uspořádáním expozice a jakostí vystavovaných zvířat.

Dnešní včelaření není již jen hříčkou nebo pouhou zálibou, ale vážným a odpovědným úkolem hospodářským. Třeba si uvědomit, že bez včel by nebylo ovoce, nebylo by dostatek rostlinných olejů a tuků a nebylo by tolik a tak kvalitního semene. A byla to právě včelařská expozice na Slovanské zemědělské výstavě, která upozornila na význam našeho včelařství ukázkou nejnovějších typů úhů, pomocných zařízení, nářadí a výrobků a jistě také přispěla k vzrůstu počtu našich včelařů. Zvláště v našem pohraničí je jich hodně třeba.

Pokud jde o chov drůbeže, musíme své úsilí zaměřit jak na produkci vajec, tak také na výkrm jatečné drůbeže. Zatím co zemědělské podniky budou produkovat převážně drůbež s velkou snůškou vajec, v chovech nezemědělců to bude hlavně chov drůbeže tabulového, pro masný trh. Oba tyto směry se musí dohodnout, aby zde bylo docíleno účelné spolupráce.

Mnoho nových podnětů k dalšímu rozšíření a zvelebování přinesly i expozice chovu koz a králíků. Hluboký dojem u návštěvníků zanechala pak zvláště skvělá expozice holubářská, která dokázala, že holubářství není

jen ušlechtilým sportem, ale že má také vážné zaměření hospodářské.

Opravdu nečekané vzrostl právě zásluhou výstavy zájem o hedvábnictví. Je shánka po moruších a kdekdo by si rád vyměnil kokony, vypěstované chovem bource, za hedvábnou látku. I když heslo této expozice „Vaši bourci“ Vás ošatí“ nemůžeme ještě pro letošek splnit, protože není dosud v plném chodu průmyslové zpracování výrobků našeho hedvábnictví, můžeme počítat s tím, že již příštím rokem budeme mít již také látky z našeho domácího hedvábní. Také farma kozišinových zvířat (stříbrných lišek, norků a nutrií) ukázala, že tento nový odbor chovatelský má u nás příznivé možnosti k značnému rozšíření a že, budeme-li si počínat v chovech skutečně racionálně, bude možno se přizpůsobit i cenově lacinějšímu zboží ze zahraničí.

Mnoho návštěvníků výstavy postávalo před hlemýžďí farmou, neboť ta byla u nás skutečná novinka. Tento zájem způsobil, že jsme si pospíšili s dobudováním chovatelské organizace (máme nyní již 50 farem) a také s ustavením zvláštního družstva, které bude mít na starosti obchodní využití na farmách vypěstovaných šneků. Nejlepší dojem zanechaly i kynologická expozice a s ní spojené předvádění výcviku psů.

Z tohoto stručného přehledu je zřejmo, že Slovanská zemědělská výstava nám velmi prospěla ve snaze po zdokonalení našeho chovatelského drobného hospodářského zvířectva. Imz

Uskutečňují se výhody nového daň. zákona pro zemědělce

Provádět zdravou a spravedlivou daňovou politiku vůči drobným zemědělcům předsevzala si teprve lidově-demokratická republika. Vydání nového daňového zákona pro zemědělce — jak bylo plánováno již v Košickém programu — bylo též pojato do Durisova Hradeckého programu a na jaře letošního roku realizováno. Iž znění tohoto zákona jasně ukazuje, že zde jde o vzorný produkt socialistického zákonodárství. A praxe

pak překonala dokonce všechno očekávání.

Během měsíce června byly zřizovány v obcích t. zv. přejímací komise, složené z berních úředníků, které za součinnosti sdružení JSCZ ochotně pomáhaly zemědělcům vyplňovat daňová přiznání. Přesto, že šlo o časově vymezený úkol, byl tento zvládnut — díky porozumění zemědělců a obětavosti lidově - demokratických finančních orgánů — hladce a celkem bez závad.

A tak již v měsíci srpnu bylo možno přikročit k hromadnému daňovému vyměřování. To pokročilo nyní již tak daleko, že je v českých zemích z největší části hotové. A právě v těchto dnech mají zemědělci příležitost se blíže seznámit se svými novými daňovými povinnostmi v t. zv. předpisových seznámech, které jsou vyvěšovány na úředních deskách místních národních výborů. Nové zemědělské daně — jak bylo nyní přesně zjištěno podle přiznání — podléhá

prakticky jen asi 10% zemědělců. To tedy znamená, že z více než 3/4 milionu předložených daňových přiznání byla vyměřena daň jen asi 75.000 zemědělců.

Jestliže nový zákon zdaňuje jen malý zlomek zemědělců, znamená to nejen radostnou skutečnost pro všechny drobné a velkou většinu středních zemědělců, ale i vážnou povinnost pro ty, kdož byli dle rozsahu svého majetku shledáni poplatnými. První daňová splátka měla být vyrovnána do 30. VI. t. r., t. j. do doby, kdy končila lhůta k podání daňového přiznání. Poněvadž ji však mnozí z rolníků dosud nezaplátili, měli nyní poslední příležitost učinit tak do 30. září t. r., kdy končila lhůta druhé splátky. To znamená, že ten, kdo tak neučinil, se vydává ve vážné nebezpečí, že bude proti němu se strany finančních orgánů co nejrozhodněji zakročeno, neboť v socialistickém státě nesmí být liknavců a opoždělců v plnění povinností ke státnímu celku.

Ovšem bude i hodně takových případů, že rolníci zaplatili v lednu nebo v únoru t. r., kdy ještě neexistoval

nový daňový zákon, obvyklou první splátku na daň důchodovou a pozemkovou. Tato splátka jim bude samozřejmě zaúčtována jako platba a konto ve prospěch nové daně zemědělské, která nahradila dosavadní daně pozemkovou i důchodovou.

V případech pochybnosti poradí ochotně příslušný berní úřad. Avšak mnozí rolníci budou mít i různé daňové nedoplatky z dřívějších, které bude rovněž nutno co nejrychleji likvidovat, aby byl poměr mezi státní správou a poplatníky co nejlepší. Vždyť do pětiletky chtějí jistě všichni zemědělci vstoupit s čistým svědomím, nezátíženým závazky.

Všichni, kdož splnili do 30. září t. r. tyto své povinnosti, mají pro letošek po starosti, ovšem s výjimkou majetkových dávek, které se postupně vyměrují, neboť — jak zákon stanoví — budou k dalšímu daňovému termínu, t. j. k 31. lednu 1949, povinni předkládat přiznání jen ti, jejichž majetek vzroste, nebo se změní okolnosti, podmiňující osvobození od placení daní — tak že budou napříště již dani podléhat.

Všechny plochy schopné osevu musí být plně využity

Letos na jaře při vyhlášení prvních plánů chlumecko - nitranského hnutí byly na mnoha místech zjištěny t. zv. černé (zatajené) plochy. Jejich existence se datuje již od let okupace, kdy zemědělci tímto způsobem sabotovali dodávky. Ale přesto, že se situace po květnu 1945 radikálně změnila, zůstaly ještě tyto zatajené plochy v mnoha okresech. Tak ná příklad pardubický okres při vyhlášení svého budovatelského plánu přihlásil k osevu 2000 ha půdy, do té doby zatajené.

V těchto dnech se přistupuje na vesnicích k velmi odpovědnému úkolu — k přihlašování osevních ploch a k určování podzemního osevu. Záležejí na všech orgánech lidové správy, na místních sdruženích JSOZ, budovatelských komisích a rolnických komisích, aby byly při letošním podzemním osevu osety všechny plochy, které dosud nebyly přihlášeny k osevu. Překontrolování ploch se týká nejen středních a velkých zemědělců, ale i u malých zemědělců nechtě uváží příslušné orgány, že několik zatajených arů u většího počtu drobných rolníků dává dohromady hektary.

Zatajení osevních ploch je v dnešní naší situaci sabotáží veřejného zosobování a poctiví rolníci volají po přísném potrestání všech, kdož by takové záměry nechali bez povšimnutí.

Provádění změn ve schválených přídělích plánoch se zásadně nepřipouští

Přídělové plány mají být podkladem pro trvalé zajištění přídělů, jak co do osoby přídělce, tak i co do rozsahu a umístění přídělů. Z těchto důvodů, jakož i z důvodů pracovní úspory, aby nebylo třeba opakovat práce již jednou provedené na přídělových plánech, ustanovuje ministerstvo zemědělství v dohodě s ministerstvem financí, že provádění změn v užívání přídělů, zejména byly-li přídělové plány již schváleny a přídělci vytyčeny a odevzdány přídělčím (zápisem B na vzoru R 40), se v zásadě nepřipouští. Od provádění změn je nutno upustit také tehdy, jestliže byly přídělky vytyčeny podle vytyčovacíh náčrtků, ještě před vyhotovením grafického plánu přídělčeho. Z důvodů pracovní úspory je nutno upustit od provádění změn i v návrhu přídělů, který byl již odevzdán katastrálnímu měřičskému úřadu, jestliže přídělový plán již vyhotovil, i když jej zástupce ministerstva zemědělství dosud neschválil.

Pokud by ve výjimečných případech bylo provedení změn ve schváleném přídělovém plánu udůvodněno zvlášť závažnými okolnostmi, které nebyly při vyhotovení návrhu přídělčeho známy, mohou být změny provedeny jen po schválení ministerstva zemědělství. Provádění změn ve skutečném užívání přídělů bez jejich provedení v přídělovém plánu se zakazuje, neboť tím by byly znehodnoceny přídělčeho plány, poněvadž by neobsahovaly skutečný stav přídělů a nemohly by být podkladem pro provedení knižního pořádku. **TMZ**

0 pěstování a dodávce cukrovky ze sklizně 1948

Svaz pro řepu a cukr vydal dne 22. září 1948 vyhlášku o pěstování a dodávce cukrovky ze sklizně 1948, s jejíž nejzávažnějšími body seznámíme naše čtenáře.

Osev a dodávka

Pěstitelé cukrovky (řepaři) jsou povinni dodati cukrovarům veškerou vypěstovanou řepu.

Řepař neručí za jakost řepy vypěstované ze semene, obstaraného cukrovarem. Řepu v důsledku lámání chrástu jakostně poškozenou není však povinen cukrovar přijímati.

Cena řepy

Za dodanou řepu zaplatí cuprovary pěstitelům řepou výkupní cenu Kčs 60 za 100 kg čisté váhy. Cukrovar jest povinen provést s řepařem řepní odpočet a řepu zaplatiti do 14 dnů po odevzdání řepního listku.

Vedlejší dávky

A. Dovozné

Řepaři náleží dovozně za řepu z území jedné obce na území obce jiné za každý km a q čisté váhy: 1. s pole do cukrovaru, který je v provozu ... 60 hal. 2. na filiálku nádražní, polní, vodní nebo úzkokolejně dráhy ... 30 hal.

B. Cukr

Řepaři náleží za každých 100q čisté váhy dodané řepy zdarma, avšak se započítáním na spotřební dávku, 4 kg krystalového cukru. Tento cukr se nevydává in natura, nýbrž se nahradí každému řepaři výhradně v penězích, a to za stanovenou spotřebitelskou cenu.

Pěstitelé cukrovky obdrží od cukrovarů bez započtení do spotřební dávky za stanovenou cenu tuto cukerní prémii v krystalovém cukru:

Při celkové výměře
orné půdy zemědělského závodu:

Vydá se za každých 100 q řepy čisté váhy dodané do cukrovaru nebo lihovaru ze sklizně 1948 jako prémie kg cukru:

pod 3 ha	15 kg
od 3 ha do 3,99 ha	14 kg
od 4 ha do 4,99 ha	13 kg
od 5 ha do 5,99 ha	12 kg
od 6 ha do 6,99 ha	11 kg
od 7 ha do 19,90 ha	10 kg
od 20 ha do 49,90 ha	8 kg
od 50 ha výše	6 kg

Kromě této cukerní prémie jest pěstitel cukrovky oprávněn zakoupiti bez započtení do spotřební dávky cukru za každých 100 g čisté váhy dodané cukrovky 5 kg krystalového cukru za stanovenou základní cenu, z toho 3 kg pro osoby činné při řepních pracích.

Pěstitel nesmí takto obdržený cukr ani prodati, ani darovati, či směniti. Také osobám zaměstnaným při řepních pracích jest každý způsob dalšího přenechání tohoto cukru zakázán.

C. Řízky

Řepaři náleží na dodanou řepu čisté váhy 60% řízků se zaručeným obsahem sušiny 8%. Vydává-li cukrovar řízky se zaručeným obsahem sušiny 10%, náleží řepaři na dodanou řepu čisté váhy 48%, při sušině 12% mu náleží 40% takových řízků. Dodávka řízků rozumí se loko cukrovar nebo franko železniční filiálka podle toho, kam pěstitel řepu dodal. Cukrovar se může dohodnout s řepařem na jiném způsobu odběru řízků.

D. Melasa

Řepaři náleží na dodanou řepu čisté váhy 1% melasy, a to 1/2% zdarma a 1/2% za stanovenou cenu.

E. Saturací kaly

Řepaři náleží za dodanou řepu čisté váhy 6% saturacích kalů loko továrna zdarma.

Dodací podmínky

Řepař je povinen dodati řepu zdravou, řádně očištěnou a řádně okleštěnou, jak dovoluje způsob provádění sklizně, a to v době od počátku kampaně do 8. dne před skončením kampaně. Řepu namrzlou může cukrovar odmítnout.

Řepa se bude přijímati do 31. října nepřetržitě od 6 hod. do 18 hod. a od 1. listopadu nepřetržitě od 7 hod. do 17 hod., pokud je denní světlo. Řepa se přijímá i v neděli a ve svátek; rovněž v tyto dny budou vydávány řízky. (Podrobnosti v Úř. listě RCS č. 223 ze dne 22. září 1948.)

Dr. Jan Pilař: Kulturní družstva - Kčs 15.—. Tato příručka jest nezbytnou rukověť pro naše venkovské kulturní pracovníky, neboť přináší pokyny, jak Kulturní družstvo založit, úspěšně jej vést a jak kulturní práci usměrnit. Spisek obsahuje také stanovy a jednacích řád. — Vydalo a rozesílá: nakladatelství BRÁZDA, Praha II, Opletalova 3.

Hraboši a myši v zemědělství, napsal Ing. dr. Arnold Kac. Vyšlo jako 24. sv. v knižnici zemědělských aktualit. 30 stran za 7.— Kčs. K dostání u knihkupců aneb v nakladatelství BRÁZDA, Praha II, tř. Jana Opletala 3. Každým rokem vznikají našemu zemědělství obrovské škody činností hlodavců, myši, hrabošů, krys a potkanů a je proto nutno je soustavně hubit. Jak a jakými prostředky, popisuje právě tato příručka, která by neměla chybět v rukou žádného zemědělce.

Dodávky vajec v roce 1949

Ministerstvo výživy vydalo vyhlášku o dodávce vajec v příštím roce. Kontingent je předepsán stejně jako v roce 1948 podle výměry orné půdy. Držitelé půdy jsou povinni odevzdat množství vajec, skládající se ze základní dodávky a ze zvýšení, stanoveného na každý další ha v určité skupině.

Níže uvádíme tabulku, podle které si každý náš krajan může vypočítat, jaké množství vajec bude muset odevzdat v roce 1949:

Velikostní skupina zeměděl. závodů	Základní dodávka vajec	Zvýšení dodávky na každý další celý hektar
od 0,5 ha do 1 ha	260	—
od 1 ha do 2 ha	390	—
od 2 ha do 5 ha	540	150
od 5 ha do 10 ha	990	140
od 10 ha do 15 ha	1690	110
od 15 ha do 20 ha	2240	80
od 20 ha do 25 ha	2640	50
od 25 ha do 30 ha	2890	30
od 30 ha výše	2040	20

Členové domácnosti držitelů orné půdy od 0,5 ha se pokládají za samozásobitele a nedostávají lístky na vejce.

Držitelé slepic, kteří nemají ornou půdu nad 0,5 ha, plní dodávku vajec podle počtu slepic, při čemž je z povinné dodávky vyňata vždy jedna slepice na každého člena domácnosti držitele slepic. Z každé další slepice až do

počtu 10 kusů se odvádí 40 vajec, z každé slepice nad tento počet 60 vajec.

Výjimky z ust. této vyhlášky mohou býti ve zvláště odůvodněných případech (mor slepic, reemigrant, který byl osídlen teprve nyní a dosud nemá nosnice a pod.) povoleny Svazem pro drůbež, vejce a med. Podrobnosti v Úř. listě

Jaké brambory mají dodávat zemědělci k uskladnění

Větší část bramborů z letošní sklizně je určeno k uskladnění. Záleží proto na zemědělci, aby dodával brambory v takovém stavu, aby jich obyvatelé ve městech mohli plně využít ke spotřebě.

Zemědělci budou dodávat brambory podle bursovních podmínek. Nemohou být přejímány brambory nepřebrané, nakažené, nedozrálé a s obsahem hlíny, které uskladnění nenesou. Konsumní brambory smějí obsahovat podle zvyklostí Pražské plodiny bursy nejvýše 20% hlíny a 3% mechanicky poškozených hlíz, nejvýše 1 1/2% hlíz se suchou hnilobou u poloraných brambor a nejvýše 3% u brambor pozdních. Polorané brambory mohou mít nejvýše 20% hlíz slabě strupovitých, brambory pozdní nejvýše 10%. Upozorňujeme, že v žádném případě nebudou přijaty brambory s mokrou hnilobou a namrzlé hlízy. Pokud jde o velikost, mohou obsahovat nejvýše 50% hlíz větších nebo menších nad stanovený průměr.

Výkaz nosnosti 10 Rhode Island slepic

z kontrolovaného chovu Vladimíra Libovického z Tvršic u Žatce. Jakých výnosů možno docílit při správném provádění chovu s červenkami, vidíme z této jedenáctiměsíční kalkulace od kuřic Rhode Island líhnutých v dubnu roku 1947. Vladimír Libovický je volyňský Čech.

	19	8	14	Křídelní 3	známky 13	25	30	38	49	42
Listopad 1947	9	—	—	—	3	—	—	2	—	—
Prosinec	23	21	12	—	21	4	—	24	12	—
Leden 1948	21	20	24	18	22	16	14	18	15	—
Únor	20	18	20	21	18	12	18	18	17	15
Březen	23	22	23	23	19	18	19	24	20	15
Duben	27	23	26	23	25	17	22	18	21	22
Květen	22	22	26	23	25	21	23	24	20	28
Červen	26	24	15	25	21	21	24	19	20	26
Červenec	28	24	11	23	—	26	20	17	21	25
Srpen	17	21	24	21	14	23	19	6	17	25
Září	13	16	21	20	19	17	17	2	10	16
Celkem	229	211	202	199	187	175	176	172	173	171

10 slepic za 11 měs. sneslo 1893 vajec. Průměr nosnosti 10 slepic 189 vajec.

Průměr váhy vajec jednotlivých slepic Podotýká se, že vajíčka byla vážena pouze každý třetí neb čtvrtý den a tak zjištěn celoroční průměr.

Číslo 19 60 g Slepice č. 19 začala pelichat v srpnu a září. Ostatní začaly pelichat v září a tím také přestávaly nést. Při dobrém krmení a ošetřování nepřestaly sie nést ale snůška je menší. Slepice č. 3, 49, 42 54 g nesly někdy až 65gramová ajička. Slepice č. 19, 25 55 g 8, 14, 3, 13 ještě nesou, a tak celoroční součet snůšky bude o něco větší. I tak možno již dnes 56 g říci že je to snůška velmi dobrá, když uvážíme, že Rhode Islandka je slepicí polotěžkou. Tak padají veškerá tvrzení, že R. I. je jen slepicí na maso, tak zvaná masařka. Je to slepice pro hospodáře velmi užitečná, krotká, odolná na choroby a jak vidíte, i dobrá nosnice.

Od 36 slepic dodáno do líhne a na kontingent celkem 4.157 vajec. I. K.

Putování po odbočkách

Je před Olympiádou lidového umění a tvorby vol. Čechů. Vydal jsem se na pouť po odbočkách SČZV, abych ji připravil, na místě poradil a pomohl, kde bude třeba. Na těchto cestách jsem získal mnoho poznatků a některé opravdu stojí za to, aby se daly k veřejnému dobru. První zastávka je odbočka Cheb. Velmi obětavý tajemník odbočky Sergej Nejdko vede veškerou agendu sám. Tuží se a práce se mu daří. Pomáhá nejen našim krajanům, ale také reemigrantům z Rumunska, Jugoslaviie, Polska a Bulharska. Úřaduje třikrát týdně v Chebu a sám bydlí ve Frant. Lázních. Radí, opisuje, potvrzuje a v kanceláři je hlučno. Každý má své starosti, osidluje se, no a také sem tam se musí řešit ty nepříjemné záležitosti těch nerozvážných. Vždyť se stane všelicos. Lidé tam chodí jako domů, a tak to má být. Ani v soutěži nechce být pozadu za jinými a tak proň práce je život. Jelikož bydlí až ve Frant. Lázních, tak jsem se vydal za ním, a zde máte výsledek mého jednohodinového pobytu.

Světoznámé Frant. Lázně. Cistý vzduch, klid, léčivé prameny, lázně v parku. Výstavnost lázní mi připomíná lázně ve Švýcarsku. Ale chyba lávky. Jdu si koupit pohlednice. Jest zvykem z lázní posílat pozdrav. Však ó hrůzo, nabídli mi pohlednice s odporným barvotiskem a k tomu s nadpisem: „Fr.-bad“! Ihned si člověk udělá představu o SS. Samo sebou, že jsem si takovou pohlednici nekoupil a pozdrav neposlal. Čekaje na autobus do Chebu, zašel jsem si do restaurace Na vyhlídce, pozdravil a poprosil, zda bych nemohl dostat pohlednice. Odpověď byla: „Nemáme zde žádné 'kšefty' a za půl roku se po prvé ptáte po pohlednicích — nemáme.“ Odpověď byla pronesena tónem, asi jako by tázaná osoba chtěla říci: Dejte mi pokoj! Mladá paní, vaše řeč nebyla češtinou a odpověď nebyla od hostinské pro světové lázně. Kdybyste byla na svém místě, tak jste řekla: Lituji, ale právě nám došly! Aneb tak nějak. A pak ve všech hostincích, zvláště kde se pronajímají pokoje — pohlednice musíte mít. Což kdybych byl cizincem? A víte, že pohlednice je reklamou? Maně si vzpomínám na Švýcarsko, ti rozumějí že vzduch a voda nestojí tolik, co výrobní průmysl, a dávají čistý výte-

žek ve valutách. Lidé v lázních se přerazí slušností, vyhoví, a rád to každý — i když hodně — zaplatí. Proto do Švýcarska každý tak rád jezdí. Nevzdělanost a nepoučení lidí zabíjí i ty nejlepší lázně a připraví nás o devisy. Zde by měl MNV v zimě pořádat přednášky, jak se má takový domorodec chovat, vyučovat cizím řečím, společenskému chování atd. Hrubost a ledabylost k nám cizinu nepřivábíme, byť stát dělal sebevětší reklamu. A je to škoda. V lázních musí mít návštěvník nejen klid, ale musí být spokojen a kolem musí vidět samé šťastné lidi. A tak, mladá paní, i když jste byla moderně oblečena do pánských kalhot, namalovaná a upravená, „dámou“ z lázní jste nebyla. Promiňte. Ve Švýcarsku tam v lázních i obyčejný koč, který vozí hosty na projíždku, není přijat do služeb, nezná-li nejméně čtyři řeči. A k tomu má školu lázeňského chování. Pak samo sebou dokáže toho hosta upoutat a napovídat mu tolik krásných věcí o své vlasti, že mu to každý uvěří a ještě zaplatí.

Řeknete si jistě, že jsem tak trochu odbočil od odbočky v Chebu a že to nemá dohromady mnoho společného. Ale věřte tomu, že má. Bude jistě i věci odboček, aby působily v prvé řadě na naše krajany, osídlené v lázeňských místech, aby i těmto otázkám věnovali pozornost a dobře reprezentovali nejen sebe, ale tím celý národ před očima hostů z ciziny.

Z Chebu jsem pokračoval v cestě do okr. Mar. Lázně. Odbočka je sice v Plané, ale jede se přes Mar. Lázně, a zde jsem se dověděl že se právě koná krajský sjezd reemigrantů karlovarského kraje. Řekl jsem si, vždyť v tomto kraji máme 3619 rodin volyňských Čechů, podívám se na sjezd. Nežli byl sjezd zahájen, navštívil jsem některé rodiny z Volyně usídlené v Mar. Lázních. Hned u prvního jsem nepochodil, obchod zavřen a jen cedule hlásala: „Isem na brigádě“. Nevadí, to je užitečná věc. Zašel jsem si do trafiky, koupil cigarety a zjistil, že prodavačka, vdova po padlém, mluví plněně rusky a je vol. Češka. Ostatní naši si vedou docela hezky. Mají zde k tomu všechny předpoklady, mluví plněně rusky, polsky, ukrajinsky a učí se anelicky. Ano, tak má být vyzbrojen každý

Jiří Rébl-Volyňský:

PODZIM

Již podzim dýchá z našich polí,
již chladnem vane od lesa,
šedá jsou pole, šedé řeky,
šedá jsou celá nebesa.

Již vlaštovička družka malá
loučí se s hnízdem v oboře,
poslední sbodem létu dala
a stěhuje se za moře.

Již pavouk běžník babím létem
spojuje léto s podzimem,
a nítky něžně utkanými
do tkanin strojí šedou zem.

Umlkl v lesích hlahol ptačí,
křepelka nezní pod hrudou,
zpěv skřivánčí nutí mne k pláči,
loučí se s krásnou přírodou.

Šveholj špačci nad úhorem,
rekvie létu vyzvání
hus hejna táhnou k jihu horem
a krouží čápi nad stráni.

Pryč odletělo léto krásné
zatáhlo sled svůj mlhami . . .
Na ždané štěstí naděj hasne
a na duši je teskno mi . . .

Kraj celý v závoji mlh mizí,
a smutkem vane od lesa . . .
Já naděj mám, že smutek zmizí
a duše má zas zaplesá . . .

V Zateci, 30. IX. 1945.

obchodník v lázních. A ještě něco, je zde hoteliérská škola, tak co, mladí Volyňští, to by bylo něco pro vás, místo těch vysokých, znáte předem čtyři řeči, doučíte se franštině a angličtině a již máte 6 řečí! A naše světové lázně takové lidi potřebují!

Mariánské Lázně — to znamená navštívit Státní hotelovou školu, která je podle zařízení nejlepší nejen v Evropě, ale i na světě. Obrovská budova. Celou školu a vše, co je v ní, řídí řed. Horák. Přijal mě velmi ochotně a provedl celou školou. Zde mají učnové vše, co potřebují ke studiu i praxi. Je zde kus kavárny, jídelna, klubovna, vzorné společenské místnosti. Strojovna, třída psaní na stroji. Třídy pro řeči, které se vyučují zvláště, přednáškové třídy a obrovská přednášková síň, museum. Příbory pro podávání jídel všeho druhu. Dvě kuchyně, kde se netopí a do plotny nepřikládá, vše se dělá elektricky. Z jedné takové kuchyně se může podat až 500 obědů najednou. Jídla, která se připravují vaří se v kotlíkách na páru. Pánev na řízky — 400 řízků za hodinu! Kuchyňský robot, který dokáže mísit těsto, šlehat, řezat maso, mlít kávu, prostě dělat vše. Stroj na mytí nádobí dokáže umýt 2000 talířů za hodinu a zároveň je vysušit. Když uvážíme, že to vše vyrobily naše továrny Koliba-Praha, je člověk na to hrdý.

Rozhlasové zařízení v celé budově dává možnost poslouchat z každé třídy přednášky a taktéž do všech tříd vysílat. Je to prostě úžasné. Zde se školi naši příští vedoucí hoteliérských podniků. Jak jsem již dříve poznamenal, potřebujeme je nutně, neb lázeňský ruch cizinecký — toť naše devisy. Škola je dvouletá a přijímají se jen vyučení číšníci neb kuchaři nejméně s roční praxí. To je velmi praktické povolání a takový odchovaneček školy nikdy nebude mít nouzi o zaměstnání.

Když jsem si prohlédl Státní hotelovou školu, šel jsem na předporadu sjezdu ČUZ. Sjezd byl krásně navštíven. Po zprávě krajského tajemníka a zpráv z odboček, následoval velmi hodnotný referát ústř. taj. Němečka z Prahy. Celkem správný vytkl, že reemigranti postrádají mnohdy iniciativu, takovou, jako měli v cizině. Volal, aby se všichni zúčastnili kursů, které pro ně pořádá ČUZ. Na dotazy odpovídali představitelé ČUZ a ústř. úřadů z Prahy. Druhý den byl hlavní sjezdový program.

Z celého sjezdového jednání je nutno upozornit na nádherný referát posl. dr. B. Steinera, kterého reemigranti nazývají „tátou“. Taktéž velmi zajímavý a dojemný byl referát našeho krajana a předsedy ČUZ, seniora a spoluzakladatele ČUZ, Věnceslava Svihovského, který letos dovrší 50 let práce pro ČUZ. Jak práce dr. Steinera, tak řed. Svihovského je dostatečně známa všem Volynským a také oceňována. Celkem celý krajský sjezd reemigrantů karlovarského kraje v Mar. Lázních vyzněl optimisticky a byl prochnut nadšením pro další práci pro stát naší lidové demokratickou republiku a národ. Co se mi nelíbilo, byl večerní program. Jestliže jsem se velmi energicky obul do programu na Sylvestra v našich obcích, taktéž mi promítnou naši krajané z Vidně a také místní občané z Mar. Lázní. Tak se programy nedělají, a také v tomto oboru naši z Volyně jsou napřed. Tajtrdlikování a taškařina není kultura, a ten vídeňský valčík — no promiňte, ten nemusel být. Jediným hodnotným bodem byl recitační soubor z gymnasia. I zde se musíme zapojit do celostátního snažení v kultuře. Škoda, že se zapomnělo na lidové tance a zpěvy slovanských národů. Zpívat ruskou píseň a tančit jí ve fraku — no dovolte... Tím více, že jde o světové lázně, kde by se mělo dbát o propagaci slovanské kultury, v místě, kde jsou cizinci a kde se zpupně roztahovala germánská bota. I když se říkalo, že je to ukáзка, jak jste se bavili v cizině... Nejen možné ani v kultuře žít jen tak, jak jsme žili v cizině.

Také jsem se dověděl, že příslušnice Svobodovy armády Vala Vokráčková, která byla zaměstnána v lázních jako prodávačka léčivé vody, se provdala za švýcarského státního občana, který dílel na léčení v Mar. Lázních. Vykonávala svou práci poctivě a štěstí nechodí po horách. Jistě si na nás vzpomene a bude i v cizině

propagovat naše jméno, naši vlast a naše lázně.

Těžké je putování po odbočkách a usedlicích z Volyně v odbočce Planá u Mar. Lázní, kteří jsou roztroušeni po pláních, kde celý kraj má ráz čistě pastvinářský. Měl jsem dojem, jako kdybych jezdil po Švýcarsku. Jenže tam nemají tak čistokrevný chov drůbeže a dobytka. Proto naši krajané, chcete-li mít větší zisk z hospodářství, věnujte větší péči tomuto chovu, vyplatí se vám to. Máte blízko lázeňská střediska, kde je velká potřeba. Nádherná krajina s rybníky a lesy.

Do Plané jsem se dostal laskavostí br. Václava Hajného, hoteliéra z Mar. Lázní, který mne tam zavezl autem.

Předsedu odbočky jsem našel v měšťanské škole. Hlahol dětí ve třídě a do toho se mísí rázně čistá ruština p. učitele. Zde zase jeden klad přinusu vol. Čechů. Předseda odbočky Vladimír Šimunek se snaží a dělá co může, založil odbočku Svazu přátel SSSR a zastává ještě mnoho jiných veřejných funkcí v samosprávě. Vyslovil přání o zájezdu našeho souboru do Plané v zimních měsících — slibuji, že přijedeme. Osídlení jsou roztroušeni po celém okrese a s mnohými je špatné dopravní spojení. Zajímavé je, že některé obce, ve kterých se přistěhovalci rekrutují od Varšavy z Polska a tak zvaní Střelínští od Vratislavi, se dosti izolují — a je to k jejich škodě.

Je sice teprve zál, ale zde je podzim. Několik mrazů zanechalo za sebou stopy, spálily květiny a nařovinu brambor. Vcelku zde bude ještě zapotřebí hodně práce a ohledně kultury velmi mnoho. V Trhomě jsou někteří na tom velmi špatně sociálně, je zde mnoho přestárých a práce je v lesích. O soutěž neř zdejším, i když předseda rozmnožil naše přihlášky a rozeslal.

Ze řada našich mladých lidí se umí prakticky uplatnit, o tom jsem se znovu přesvědčil v Plané. Kupuje cigarety v trafice, mluvil jsem s prodávačkou, která tam byla jen na výpomoc. Je to por. Vladislava Botašová, která pracuje v Plzni ve voj. nemocnici jako sestra instrumentářka na operačním sále. Příslušnice armády gen. Svobody, zůstala ve vojsku a teď společně s jinými dvěma z Volyně ukončila dvouletou ošetřovací školu v Praze. Další dvě jsou por. Šmidtová a por. Jiráková. Zaměstnání se jim líbí, a pak jsou to ženy, které chtějí vždy bojovat proti předsudkům a pomluvám. Víme, jak mnohdy se na ošetřovatelky ve voj. nemocnici dívají. Poslechněte si, co nám řekla por. Botašová: „Chci dokázat, že i tato práce je velmi užitečná a velmi důležitá. Vždyť i ten nemocný voják je člověkem, jako každý v civilu. Jsem sice průkopnice a mnohdy musíme slyšet poznámky „vojenská ošetřovatelka“, ale to vše je nesprávné. Vždyť si pamatují, a

jakým nadšením nás vítala Praha v 1945. roku, tenkrát se nikdo neptal, jak to, že ženy válčily, a teď ty poznámky. Naše armáda lidové demokratická stojí na stráži naší bezpečnosti, a my jí chceme věrně pomáhat. Nemocní si nás váží, neb úspěch jsme si vydobyli svou svědomitostí, píli a prací.“ Jen tak dál, volám a souhlasím.

Na jatkách pracuje jako zástupce zdravotního lékaře sotva 21letý Jiří Janouš, brzo opustí Planou a pojedě na Vysokou veterinární školu do Brna. Také velmi praktické a užitečné povolání. Ale já jsem sem přijel vyřazovat pro soutěž a tak, ač je pondělí, odebral jsem se do Uterý, totiž ta obec se tak jmenuje. První autobus mne nevzal. Musel jsem čekat na druhý a to je nemilé.

Uterý. Ono se říkalo ještě navštívit naše z Buderáže do Uterý, ale k těmto lidem je 30 km autobusem a jel jsem tam přesně 2 hod. Když přijedete do Olešovic, otevře se před vámi krásná krajina a v dole obrovská ves Uterý. Zde v obci je 28 rodin z Buderáže a 11 rodin od Žitomiru. Tato obec před jejich osídlením patřila pastvinářskému družstvu. Pole byla neobsetá a ve velkém nepořádku, jak oni zde říkají — čistá spoušť! Dnes, když jsem tam přijel, vybraly se brambory a jaké krásné. Bylo radost se podívat, jak se ti naši tuží. A ve všem vyniká jejich schopnost a píle. Tak 16letý Vladimír Fišer pracoval v Plzni v továrně na dvou strojích a byl chloubou továrny. Aneb Antonín Klížek sebral rozházené součástky a udělal si nádhernou mlátičku. To je co říci! Ovšem není růže bez trní a jako všude, i zde jsou těžkosti. Ale jejich práce mluví. Ve zních i v noci sekaří, aby bylo obilí včas sklizeno. Obytné domy někteří mají dobré, jiní zase méně a jsou tam také domy, jako n. p. u br. Dvořáka, který stojí již „jen“ 353 roky. Věřte tomu, to není vtip. Škoda, že ty dvorky některé jsou moc malé a není dost možné držet drůbež. Jistě nadřizené úřady jim vyjdou ve všem vstříc, aby mohli dobře hospodařit. (Pokrač.)

Hledáme

Bedřich Kučera, Liberec III, Matoušova 24, hledá Vladimíra (Václava) Kačera, učitele, který svého času, pravděpodobně před I. světovou válkou nebo těsně po ní působil jako učitel na Volyni. Uvedeny jezdil vždy o prázdninách do Hradce Králové, kde měl příbuzného stavitele Černého. Zprávu podejte administraci (Svaz).

Josef Nekola, Dobroše 14, pp. Kynšperk n. O., hledá Emilií Hajnou, poslední bytem v Bryšti na Volyni,

Oznámení. S velkou bolestí v srdci oznamujeme všem bývalým příslušníkům čs. zahraniční armády v SSSR, že dne 12. 10. 1948 o 7.30 hod. ve v. v. nemocnici v Zatci zemřel po těžké a dlouhé nemoci, způsobené válečnými útrapami, náš dlouholetý kamarád a spolubojovník br. Michal Brjáník, nar. 3. 3. 1912 v Resimném, okr. Volové, Karpatská Ukrajina, desátník čs. zahr. armády v SSSR, jenž prošel peklem bojů u Sokolova, Bšlé Cerkve, Zaskovce, Kyjeva, Dukly až ku Praze. Pohřeb se koná 15. 10. 1948 o 15. hod. na městském hřbitově v Zatci, Pražská ul. Vyzýváme všechny naše bratry, aby přišli v hojném počtu doprovodit tohoto dobrého kamaráda na jeho poslední cestě.

Spolubojovníci.

Oznámení. Oznamuji svým přátelům a známým, že dne 3. října t. r. o 16. hod. zemřela v pražské nemocnici Na Bulovce po těžké nemoci manželka Věra Martínková, roz. Štejnarová. Pohřeb zesnulé se konal ve čtvrtek 7. října v 15 hod. na měst. hřbitově v Zatci. — Truchlíci manžel Oldřich.

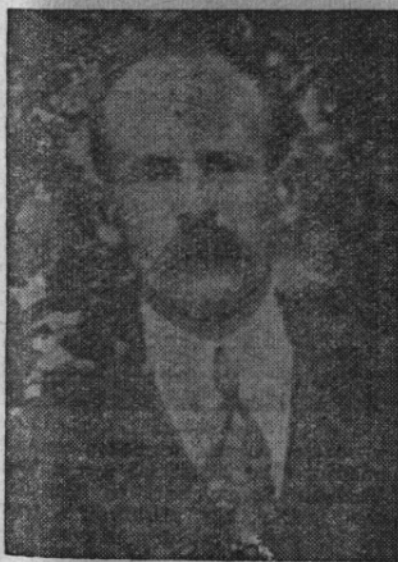
Dne 23. září t. r. tomu byly čtyři roky, kdy v bojích o Duklu padl Jaroslav Diviš ve věku 32 let. Milý Jaroslave, s láskou na tebe vzpomínáme ve vlasti, za kterou jsi obětoval svůj mladý život. Všem, kteří jej znali a vzpomínají s námi, děkuje manželka, děti, matka a sestry.

Dne 21. října t. r. tomu budou čtyři roky, co padl v boji pod Duklou náš syn a bratr Josef Altman, nar. 8. 11. 1923. Spí sladce svůj věčný spánek, necht' ti je zem, kterou jsi tolik miloval, lehkou, my na tebe nikdy nezapomeneme. Prosíme všechny, kdož jste jej znali, abyste mu věnovali tichou vzpomínku. — Truchlíci rodiče a sestra.

Dne 15. I. 1945 zemřel po těžkém zranění u Dukly po dvouměsíčním utrpení náš drahý manžel, syn a bratr Alexandr Vol, nar. 1910 v Dorohostaji na Vol., posledně bytem Na Kochance. Buď tobě, drahý Šáso, země lehkou. Zároveň prosíme všechny, kdož znali jeho dobré srdce, vzpomeňte tichou vzpomínkou s námi! Nikdy na tebe nezapomeneme! Žena, matka a sourozenci.

Se srdcem plným bolesti a zármutku vzpomínáme sedmému výročí onoho smutného dne v měsíci září, kdy nás navždy opustil náš drahý a milovaný tatínek Josef Gabriel z Malilovky na Volyni. Šel bojovat proti fašistickým utlačovatelům a v tomto svatém boji za vlast položil svůj život. Vzpomínají a o vzpomínky prosí Jarka a Aninka Gabrielových.

Dne 27. 9. 1944 padl v těžkých bojích u Krosna Vladimír Karas, nar. 25. 12. 1914 v Ivanovičích, okr. Žitomír, SSSR. Tvůj spánek v daleké zemi budiž sladký a země lehkou. — Vzpomíná a nikdy nezapomeně manželka.

Dne 9—23. září 1944 položil svůj mladý život na oltář svobodné vlasti, po které tolik toužil, náš milovaný syn a bratr Jaroslav Kasal z Bryšů na Volyni, rayon Mlynov, ve věku 21 roků. Padl při obsluze kulometu. Až 4 léta Tvé tělo thl v okolí Dukly, duch Tvůj v našich srdcích žije a bude žít do posledního úderu. Budiž Ti tam země lehkou. Vzpomeňte s námi, kdož jste ho znali. — Rodiče, bratři a ostatní.

S bolestí rozrývajícím srdce vzpomínáme, že 25. října t. r. uplyne již rok od doby, kdy zemřela naše drahá dcera a sestra Liduška Paščuková, učitelka z Volyně. Drahá dceruško, nikdy na tebe nezapomeneme. Nechť ti tvé věčné odpočínutí bude lehké! Kdo jste ji znali, vzpomeňte s námi! Rodiče a bratr.

S nezmenšenou bolestí v srdci vzpomínáme, že dne 2. září t. r. tomu byly dva roky od doby, kdy nás navždy opustil náš milovaný syn Jaroslav Prokůpek. Nikdy na tebe nezapomeneme. Budiž ti zem česká lehkou a spánek v ní sladký. Prosíme všechny, kdož jste znali jeho upřímné a dobrácké srdce, věnujte mu tichou vzpomínku. — Staří truchlící rodiče.

Dne 15. dubna 1945 padl při konání své vojenské povinnosti v čs. tankové brigádě u Albrechtovic ve Slezsku Jaroslav Horáček, nar. 23. 10. 1922 v Ulbárově na Volyni. Odpočivej sladce, náš milovaný Jarouši, a budiž ti země lehkou. — Rodiče, sestra a bratři.

Měsíc říjen 1942 je nám památným a smutným, jenž po celý náš život budeme vzpomínat a který nám vřval našeho syna a bratra Jindřicha Drahůše, nar. 1. 1. 1918 v Malinovce na Volyni. Bojoval jako statečný voják proti německým okupantům a v tomto boji za vlast u Kremenčuku padl. Kdo jste ho znali a měli rádi, vzpomeňte s námi. — Truchlící matka a sestry.

Marie Kabátová, Mimoň 168-III u České Lípy, prosí o jakékoliv zprávy o svém manželu Antonínu Kabátovi (na obrázku), nar. 1914 ve Mstěšíně na Volyni. Udajně byl těžce raněn u Duky v září 1944.

S bolestí vzpomínáme 22. září 1940, co odešel od nás tragickou smrtí v mladém věku 20 let náš syn a bratr Vladimír Beran, nar. na Volyni v obci Jezírko, býv. příslušník 1. letecké čs. bitevní eskadry. Kamarádi a všichni, kdož jste ho měli rádi, vzpomeňte s námi! Nikdy, Vladouši, nezapomenou rodiče, Věra, Saša a žena.

Věrná stráž vychází jednou týdně. Vydává Svaz Čechů z Volyně nákladem vlastním. Odpovědný správce listu redaktor Jaroslav Chudoba. Red. a admin.: Zatec, nám. Dr. E. Beneše 155, tel. 550. Tiskne „Svoboda“, filiálka v Zatci, telefon čís. 374. — Používání novinových známek povoleno, ředitelstvem pošt a telegrafů v Praze, č. j. IA-Gre-2372-OB. Dohledací poštovní úřad Zatec. Předplatné na rok 1948 je 150 Kčs. Konto pošt. spořitelny č. 14939 - Okresní záložna hospodářská Zatec.